

Rajoitetusti verovelvollisen henkilöverotus

LAB-ammattikorkeakoulu

Tradenomi (AMK)

2024

Neea Aapro

Tiivistelmä

Tekijä(t) Neea Aapro	Julkaisun laji	Valmistumisaika
	Opinnäytetyö, AMK	2024
	Sivumäärä	
	31	
Työn nimi Rajoitetusti verovelvollisen henkilöverotus		
Tutkinto ja koulutusala Tradenomi (AMK), Laskentatoimi		
Toimeksiantajaorganisaatio (jos opinnäytetyöllä on toimeksiantaja) -		
Tiivistelmä Opinnäytetyössä tutkittiin rajoitetusti verovelvollisen henkilöverotusta Suomessa. Ta- voitteena Oli selvittää rajoitetusti verovelvollisen ja yleisesti verovelvollisen verotuk- sen erot, keskittyen lähdeveron ja progressiivisen verotuksen eroihin. Opinnäyte- työssä käsiteltiin sitä, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulee huomioida verotukselli- sissa asioissaan Suomessa. Opinnäytetyössä tuotettiin erillinen käytännönläheinen opas rajoitetusti verovelvolli- sille. Opas sisältää ohjeita ja neuvoja lähdeverokortin ja progressiivisen verokortin ha- kemisesta. Oppaan tarkoitus on auttaa rajoitetusti verovelvollisia ymmärtämään ja hoitamaan verotukselliset velvoitteensa oikein, välttämään ylimääräisiä kustannuksia ja hyödyntämään mahdollisia veronhuojennuksia ja -palautuksia. Työssä hyödynnettiin Verohallinnon tarjoamia ajantasaisia ohjeita ja muita luotettavia verkkolähteitä, mikä mahdollisti käsityksen muodostamisen rajoitetusti verovelvollisen verotuksesta. Haastatteluja ei pidetty tarpeellisina, koska verkkolähteet tarjosivat riit- tävän ja ajantasaisen tiedon tutkimuksen tueksi.		
Asiasana verotus, yleisesti verovelvollinen, rajoitetusti verovelvollinen, lähdevero, progressiivi- nen vero		

Abstract

Author(s)	Type of Publication	Published
Neea Aapro	Thesis, UAS	2024
	Number of Pages	
	31	
Title of Publication		
Taxation of Non-resident's Income		
Degree, Field of Study		
Bachelor of business administration (UAS) accounting		
Organisation of the client (if the thesis work is commissioned by another party)		
-		
Abstract		
The thesis examined the taxation of non-resident individuals in Finland. The objective was to explore the differences between the taxation of non-resident and resident taxpayers, with a focus on the distinctions between withholding tax and progressive taxation. The thesis addressed the key taxation issues that non-resident taxpayers need to consider when dealing with their tax matters in Finland. A separate practical guide was created for non-resident taxpayers as part of the thesis. This guide provides instructions and advice on applying for a withholding tax card and a progressive tax card. The purpose of the guide is to help non-resident taxpayers understand and fulfill their tax obligations correctly, avoid unnecessary costs, and take advantage of possible tax reliefs and refunds. The work utilized up-to-date guidelines provided by the Finnish Tax Administration and other reliable online sources, which allowed for a comprehensive understanding of non-resident taxation. Interviews were deemed unnecessary as the online sources provided sufficient and current information to support the research.		
Keywords		
taxation, unlimited tax liability, limited tax liability, withholding tax, progressive tax		

Sisällys

1	Johdanto.....	1
2	Verovelvollisuus.....	4
2.1	Yleinen verovelvollisuus	4
2.2	Rajoitetusti verovelvollinen	4
2.2.1	Asumisvaltioperiaate	5
2.2.2	Verosopimukset.....	6
2.2.3	Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen.....	7
3	verotus suomessa.....	10
3.1	Suomesta saatu tulo.....	10
3.2	Lähdevero	11
3.3	Progressiivinen vero	12
4	Urheilijan verotus	15
4.1	Urheilusta saatu tulo.....	15
4.2	Urheilijan tulojen verotus	16
4.2.1	Kilpailupalkinnot ja apurahat.....	17
4.2.2	Sponsoritulot	18
4.3	Urheilijan vähennykset	19
4.3.1	Urheiluvälineet.....	20
4.3.2	Matkakulut	20
5	Urheilijan verosuunnittelu.....	22
5.1	Urheilijarahasto	22
5.2	Valmennusrahasto	23
5.3	Verotusmuoto	24
6	Johtopäätökset	27
7	Yhteenveto ja pohdinta	28
	Lähteet	30

Liite 1. Opas rajoitetusti verovelvollisen henkilöverotuksesta

1 Johdanto

Valtiot pyrkivät usein ulottamaan verotuksensa mahdollisimman laajalle turvatakseen omat taloudelliset toimintamahdollisuudet. Valtiot verottavat omalla alueellaan asuvia luonnollisia henkilöitä ja kotimaisia yhtiöitä. Lisäksi valtiot verottavat muualla asuvia henkilöitä ja ulkomaisia yhtiöitä. Ulkomaisia yhtiöitä ja luonnollisia henkilöitä ei kuitenkaan veroteta heidän maailmanlaajuisista tuloistaan, vaan verovelvollisuus rajataan tyypillisesti koskemaan vain kyseisestä valtiosta saatuja tuloja. Myös Suomi verottaa muualla asuvia henkilöitä rajoitusti verovelvollisina. (Nykänen 2015, 1.)

Luonnollisen henkilön tulot jaetaan tulonlähteisiin, jotka nykyisessä tuloverotusjärjestelmässä noudattavat eri lakeja. Tulonlähteet ovat elinkeinotoiminnan tulonlähde, maatalouden tulonlähde ja henkilökohtainen tulonlähde. Henkilöverotuksessa keskeisin laki on tuloverolaki, elinkeinotoiminnan verotuksessa elinkeinotoimintalaki ja maataloustulojen verotuksessa maatalouden tuloverolaki. (Andersson ym. 2016, 6.) Tässä opinnäytetyössä paneudutaan henkilöverotukseen. Aihe on rajattu rajoitetusti verovelvollisen henkilöverotukseen.

Henkilöt, jotka eivät ole yleisesti verovelvollisia, ovat rajoitetusti verovelvollisia. Rajoitetusti verovelvollinen maksaa veroa Suomeen vain Suomesta saaduista tuloista. Jos rajoitetusti verovelvollinen oleskelee Suomessa yli kuusi kuukautta tai jos hänellä on vakinainen asunto Suomessa, hänestä tulee yleisesti verovelvollinen. Tällöin hän maksaa veroa kaikista tuloistaan Suomeen. (Verohallinto 2024c).

Yleisesti verovelvollisten verotusjärjestely tuottaisi rajoitetusti verovelvollisille paljon hankaluuksia, koska yleisesti verovelvollisten verojärjestelyt saattavat vaatia yksityiskohtaista tulojen ja vähennysten raportointia. Rajoitetusti verovelvolliselle voi aiheutua lisätyötä ja -kustannuksia verovelvollisuuksiensa hallinnoinnista, kuten veroilmoitusten täyttämisestä ja mahdollisten verosopimusten tulkinnasta. Tällöin myös kaksoisverotuksen riski suurenee. Jos rajoitetusti verovelvolliset maksaisivat yleisesti verovelvollisten tapaan veroja, olisi tilanne myös verokontrollin kannalta vähemmän tyydyttävä vaihtoehto. Tästä syystä on säädetty lähdeverolaki (1978/627). Lain mukaan lähdevero maksetaan, jos ulkomailla asuva saa Suomesta palkkatuloa, sosiaalietuuksia, osinkoja, korkoa, rojalteja, lisenssimaksuja tai muita näihin verrattavia hyvityksiä. EU-oikeuden takia Suomessa on jouduttu poikkeamaan lähdeverotuksesta usean tulon kohdalla ja sallimaan verotus esimerkiksi tuloverolain

mukaan. Nykyään esimerkiksi eläketulot, metsätulot ja ansiotulot voidaan verottaa myös tuloverolain mukaan progressiivisesti. (Andersson ym. 2016, 11.)

Rajoitetusti verovelvollisia verotettiin Suomessa vuoteen 1973 saakka Suomesta saamista tuloista pääsääntöisesti, kuten yleisesti verovelvollisia. Vuoden 1973 alussa rajoitetusti verovelvollisten verotuksessa siirryttiin lähdeverotukseen. Rajoitetusti verovelvollisen tulon verotusta koskevaa nykyistä lakia, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamista, on sovellettu vuodesta 1979 alkaen. Tätä lakia kutsutaan myös lähdeverolaiksi. Tämä on kuitenkin joissain määrin hieman harhaanjohtava nimitys, sillä rajoitetusti verovelvollisen tulon verotuksen painopiste on siirtynyt viime vuosina lähdeverotuksesta takaisin progressiiviseen suuntaan. (Nykänen 2015, 2.) Rajoitetusti verovelvollisen verotus on kuitenkin vielä lähdeveroperusteista. Veroa peritään palkkatuloista pääsääntöisesti 35 %. (LähdeVL 1978/627, 3 §.)

Ulkomaalaisten maksamalla tuloverolla on varsin vähäinen merkitys Suomen verokertymään. Tämä johtuu siitä, että ulkomaalaisille myönnetään usein erityisiä verohelpotuksia, joiden tarkoituksena on muun muassa edistää kansainvälistä liikkuvuutta ja houkutella ulkomaisia asiantuntijoita ja työntekijöitä Suomeen. (Nykänen 2015, 3–4)

Erityisen kiinnostava ja monimutkainen osa-alue rajoitetusti verovelvollisen verotuksessa on kansainvälisten urheilijoiden verotus. Urheilijat saavat usein tuloja useasta eri maasta, mikä tekee heidän verotuksestaan haastavaa. Monimutkaisuuden vuoksi urheilijoiden verotus vaatii tarkkaa sääntelyä sekä yhteistyötä eri maiden veroviranomaisten kanssa. Urheilijoiden tulot voivat koostua muun muassa palkoista, palkkioista, sponsorituloista sekä mainostuloista. Näiden verotus riippuu useista tekijöistä, kuten asuinmaasta, kilpailumaista ja maiden välisistä verosopimuksista. OECD ohjeistukset ja maiden kahdenväliset verosopimukset ovat keskeisessä roolissa urheilijoiden verotuksen järjestämisessä oikeudenmukaisella ja selkeällä tavalla. (Verohallinto 2021a.)

Suomen verohallinto tarjoaa rajoitetusti verovelvollisille kattavasti ohjeita ja palveluita. Näiden ohjeiden avulla varmistetaan se, että verotus hoidetaan asianmukaisesti ja mahdolliset verosopimusten tuomat edut hyödynnetään. Tällöin varmistetaan, että Suomi säilyttää houkuttelevuutensa kansainvälisenä toiminta-alueena samalla, kun kerätään tarvittavat verotulot hyvinvointivaltion ylläpitämiseksi.

Opinnäytetyön tavoitteena on syventyä rajoitetusti verovelvollisen verotuksen erityispiirteisiin ja keskittyä erityisesti kansainvälisten urheilijoiden verotukseen Suomessa. Työssä

tarkastellaan sääntelyä, soveltavia verosopimuksia sekä käytännön haasteita ja ratkaisuja, jotka liittyvät urheilijoiden verotukseen.

Opinnäytetyössä pyritään vastaamaan seuraaviin kysymyksiin: Miten määritellään, milloin henkilö on rajoitetusti verovelvollinen Suomessa? Mitkä ovat rajoitetusti verovelvollisten tulojen verotuksen erityispiirteet? Milloin henkilöstä tulee yleisesti verovelvollinen Suomessa? Lopuksi analysoidaan, milloin kannattaa valita lähdeverotus ja milloin progressiivinen verotus. Opinnäytetyössä luodaan opas rajoitetusti verovelvollisen verotuksesta yleiseen käyttöön.

Opas tarjoaa kattavan ja käytännönläheisen ohjeistuksen rajoitetusti verovelvollisille, erityisesti kansainvälisille urheilijoille, jotka toimivat Suomessa. Se sisältää yksityiskohtaisia tietoja lähdeverosta ja progressiivisesta verotuksesta. Opas selventää verovelvollisen oikeuksia ja velvollisuuksia, tarjoamalla konkreettisia esimerkkejä ja selkeitä ohjeita verotuksellisten asioiden hoitamiseen. Tavoitteena on, että rajoitetusti verovelvolliset voivat oppaan avulla navigoida Suomen verojärjestelmässä tehokkaasti ja välttää yleiset verotukseen liittyvät sudenkuopat. Lisäksi oppaassa käsitellään veronhuojennuksia ja palautuksia, mikä auttaa verovelvollisia optimoimaan verotuksensa ja varmistamaan, että rajoitetusti verovelvolliset maksavat oikean määrän veroja. Tämä opas toimii resurssina sekä yksittäisille urheilijoille että heidän neuvonantajilleen, tarjoten selkeän ja ajantasaisen tiedonlähteen rajoitetusti verovelvollisen verotuksesta Suomessa.

Opinnäytetyössä käytetään laadullista tutkimusmenetelmää. Laadullinen tutkimusmenetelmä on valittu, koska se mahdollistaa rajoitetusti verovelvollisen verotuksen monimuotoisuuden ja soveltamisen tarkastelun käytännössä. Verotuksen tulkinta ja soveltaminen ovat usein sidoksissa kontekstiin ja voivat vaihdella tapauskohtaisesti. Laadullinen tutkimus mahdollistaa erilaisten näkökulmien ja kokemusten huomioimisen, mikä on erityisen tärkeää tutkittaessa monimutkaista ja moniulotteista ilmiötä, kuten rajoitetusti verovelvollisen verotusta.

2 Verovelvollisuus

2.1 Yleinen verovelvollisuus

Suomessa yleisesti verovelvollisia ovat kaikki verovuonna Suomessa asuneet henkilöt, kotimaiset yhteisöt, yhteisetuus ja kuolinpesät sekä ulkomailla perustetut tai rekisteröidyt yhteisöt, joiden päätoimipaikka on Suomessa. (TVL 1992/1535, 9.1 §). Yleisesti verovelvollisella luonnollisella henkilöllä on varsinainen asunto Suomessa. Myös henkilö, jolla ei ole varsinaista asuntoa Suomessa, mutta oleskelee maassa jatkuvasti yli 6 kuukautta, on yleisesti verovelvollinen. Oleskelua pidetään jatkuvana, vaikka henkilö olisi tilapäisesti pois Suomesta. Yleiseen verovelvollisuuteen ei vaikuta henkilön kansalaisuus. (Verohallinto 2021b.) Tuloverolain (1992/1535) 9.4 §:n mukaan yleisesti verovelvollisia ovat myös henkilöt, jotka ovat asuneet vain osan verovuodesta Suomessa. Tällöin Henkilöitä verotetaan yleisen verovelvollisuuden mukaan siltä ajalta, kun he ovat asuneet Suomessa.

Yleisesti verovelvollinen henkilö maksaa Suomeen veroa kaikista tuloista, jotka saa Suomesta ja ulkomailta. Ulkomaalaisen yleinen verovelvollisuus päättyy yleensä heti kun hän muuttaa pois Suomesta. (Verohallinto 2021b.) Suomesta saatua tuloa on Suomessa harjoitetusta liikkeestä tai ammatista saatu tulo (TVL 1992/1535, 10.2 §).

2.2 Rajoitetusti verovelvollinen

Henkilö on rajoitetusti verovelvollinen, jos hänellä ei ole vakinaista asuntoa tai kotia Suomessa tai hän oleskelee maassa enintään 6 kuukautta. Rajoitetusti verovelvollinen maksaa Suomeen veroa vain niistä tuloista, jotka hän on saanut Suomesta. Jos henkilö on verovelvollinen myös muualla kuin Suomessa, Suomen ja muiden maiden väliset verosopimukset saattavat vaikuttaa verotukseen. (Verohallinto 2021b.) Verotukseen vaikuttaa oleskelun keston lisäksi myös se, onko työnantaja suomalainen vai ulkomaalainen (Verohallinto 2024c). Yli kuuden kuukauden oleskelu ei ole sidottu kalenterivuoteen. Tasan kuuden kuukauden oleskeluaika ei ole riittävä, vaan oleskelun täytyy kestää yli kuusi kuukautta, jotta henkilöstä tulee yleisesti verovelvollinen. (Helminen 2016, 126.)

Suomesta saatuja tuloja ei ole lueteltu tuloverolaissa tyhjentävästi. Laissa ei ole myöskään määritelty linkkejä, joita tuloilla tulee olla, jotta tuloa verotettaisiin Suomessa. Tästä syystä rajoitetusti verovelvollisen verovelvollisuuden äärirajoja on vaikea määrittää yksiselitteisesti. Tuloverolain 10 §:ssä on kuitenkin luettelo Suomesta saaduista tuloista. Vaikka se onkin varsin kattava, sekään ei ole tyhjentävä luettelo. (Nykänen 2015, 124–125.)

Yleisesti verovelvollisia ja rajoitetusti verovelvollisia verotetaan eri tavalla. Eroa on esimerkiksi verokannoissa sekä verotusmenettelyssä. Yleisesti verovelvollisia verotetaan progressiivisesti, mutta rajoitetusti verovelvollisten ansiotulojen verotus on suhteellista. (Niskakangas ym. 2022.) Suhteellisessa verotuksessa henkilö maksaa yhtä monta prosenttia veroa palkan suuruudesta riippumatta (Kallio 2017). Progressiivisessa verotuksessa veroprosentti kiristyy tulojen myötä. Suurituloisemmat maksavat enemmän veroja kuin pienituloiset. (Parkkinen 2003.)

Jos henkilö työskentelee ulkomaalaisen työnantajan palveluksessa Suomessa, henkilöverotukseen vaikuttaa se, kuinka kauan henkilö oleskelee suomessa. Jos ulkomaalaisella työnantajalla on kiinteä toimipaikka Suomessa, yritys rinnastetaan suomalaiseen työnantajaan. Tässä tapauksessa rajoitetusti verovelvollinen maksaa palkasta veroa samalla tavalla kuin suomalaisen työnantajan maksamasta palkasta. (Verohallinto 2023c.)

2.2.1 Asumisvaltioperiaate

Asuinvaltioperiaatteen mukaan henkilö on velvollinen maksamaan veroa siihen valtioon, jossa hän asuu riippumatta siitä, mistä tulot ovat peräisin tai missä varallisuus sijaitsee (Niskakangas ym. 2022). Henkilön katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on varsinainen asunto tai koti valtiossa tai jos hän jatkuvasti oleskelee Suomessa yli kuuden kuukauden ajan. Tällöin tilapäinen poissaolo ei katkaise oleskelun jatkuvuutta. (TVL 1992/1535, 11.1 §.)

Asunnolla ja kodilla tarkoitetaan henkilön pitkäaikaista asuinsijaa. Henkilön asunnon tai kodin määrittäminen ei riipu siitä, onko henkilö kirjoilla Suomessa. Jos henkilö lähtee muutamaksi vuodeksi esimerkiksi töihin ulkomaille, eikä ole Suomessa kirjoilla, mutta hänen perheensä jää Suomeen, katsotaan ulkomaille muuttanut henkilö silti Suomessa asuvaksi. Tällöin hän maksaa myös ulkomailta saamiensa tulojen verot Suomeen. Kuitenkaan pelkästään perheen asunnon sijaitseminen Suomessa ei merkitse sitä, että verovelvollinen olisi yleisesti verovelvollinen Suomeen, jos hänen oma varsinainen asuntonsa voidaan katsoa olevan ulkomailta. Jos henkilö on merkitty väestötietojärjestelmään Suomessa asuvaksi, verottaja voi lähteä siitä liikkeelle, että henkilö asuu Suomessa, ellei muuta näyttöä ole. (Helminen 2016, 124–125.) Yleinen verovelvollisuus alkaa, kun henkilö saapuu maahan. Verovelvollisuus päättyy, kun henkilö poistuu Suomesta niin, että poissaoloa ei voida pitää tilapäisenä. (Niskakangas ym. 2022.)

Suomen kansalaisia pidetään yleisesti verovelvollisina ja Suomessa asuvina Suomesta muuttovuoden ja seuraavan kolmen vuoden ajan. Henkilöllä on mahdollisuus vaatia rajoitetusti verovelvolliseksi muuttumista, jos hän pystyy todistamaan, että hänellä ei ole verovuonna olennaisia siteitä Suomeen. Jos kolmen vuoden jälkeen kansalaisella on siteitä Suomeen, pysyy hän yleisesti verovelvollisena. Kolmen vuoden sääntöä sovelletaan vain Suomen kansalaisille. (TVL 1992/1535, 11.1 §; Niskakangas ym. 2022.)

2.2.2 Verosopimukset

Useimpien valtioiden soveltamat asumis- ja lähdeveroperiaate johtavat kaksinkertaiseen verotukseen, jolloin valtioiden verotus kohdistuu samaan tuloon. Tällöin sama henkilö joutuu maksamaan samana ajanjaksona kahdelle valtiolle saman luonteista veroa samasta verotuskohteesta. Mikäli useampi kuin kaksi valtiota kohdistaa veronsa samaan tuloon, voi syntyä moninkertaista verotusta. Tämä voi johtua esimerkiksi valtioiden välisistä tulkintaroista. (Malmgrén ym. 2017, 34–35.)

Verotuksen kiristyessä kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen ongelma on muuttunut entistä vakavammaksi. Kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi säädetään sekä kansallisissa laeissa että kansainvälisissä sopimuksissa, jotka on solmittu tuloverojen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veronkierron estämiseksi. (Andersson ym. 2016, 65.)

Tuloverolain (1992/1535) 135 §:n mukaan hallituksella on oikeus solmia tuloverosopimuksia toisten valtioiden kanssa kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi tai lieventämiseksi. Jos henkilö saa tuloja useammasta maasta, saattaa hän olla verovelvollinen kaikkiin näihin maihin. Jos henkilö joutuu maksamaan samasta tulosta veroa kahteen eri valtioon, valtiot ovat keskenään sopineet erilaisin verosopimuksin, mihin maahan verovelvollinen kussakin tilanteessa maksaa verot. Henkilöasiakkaita koskevia verosopimuksia voi olla sekä tuloverotuksessa, että perintö- ja lahjaverotuksessa. (Verohallinto 2020.) Verosopimuksilla pyritään myös estämään nollaverotusta sekä veronkiertoa (Malmgren ym. 2017, 30).

Suomi on tehnyt tuloverosopimuksia yli 70 valtion kanssa. Pääsääntöisesti verosopimukset pohjautuvat OECD:n malliverosopimukseen. (Verohallinto 2020.) OECD mallisopimus ei ole valtiosopimus, vaan jäsenvaltioiden hyväksymä näkemys yhteisten ratkaisujen löytämiseksi (Malmgren ym. 2017, 31). Yksittäiset verosopimukset voivat kuitenkin poiketa mallipohjasta (Verohallinto 2020).

2.2.3 Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

Kaksinkertainen verotus voidaan poistaa kansallisella lainsäädännöllä tai verosopimuksilla. Suomessa kansallisella lainsäädännöllä verotus estyy esimerkiksi silloin, kun tulo on Suomen lainsäädännön mukaan verovapaata. Verosopimukset taas ovat valtioiden välisiä sopimuksia, joissa kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta sovitaan valtioiden välillä. (Malmgrén ym. 2017, 38–39.)

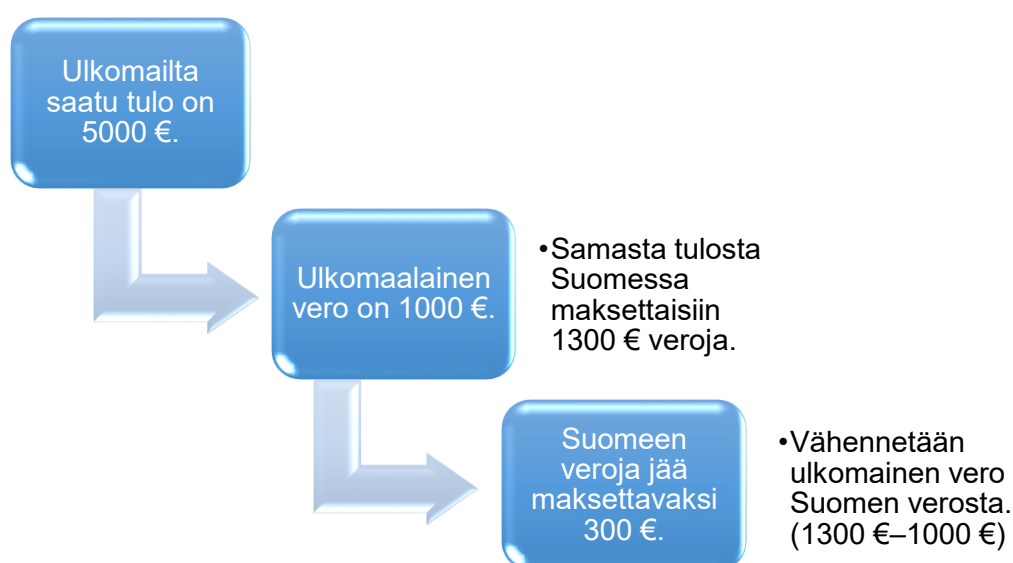
Kaksinkertainen verotus poistetaan yleensä vapauttamalla tai hyvittämällä (Malmgrén ym. 2017, 39). Vapautusmenetelmässä joko asuinvaltio vapauttaa ulkomailta saadut tulot tai tulon lähdevaltio vapauttaa ulkomailta asuvalle verovelvolliselle maksetut tulot verotuksesta. Tällöin puhutaan täydellisestä vapauttamisesta. Vapauttamismenetelmää voidaan käyttää myös siten, että jompikumpi valtio vapauttaa osan tuloista tai varallisuudesta. Tällöin kaksinkertainen verotus poistuu vain osittain (Helminen 2016, 94.)

Hyvitysmenetelmässä lähdevaltiossa suoritettu vero vähennetään saajan asuinvaltiossa suoritetusta verosta. Mahdollista on myös, että lähdevaltio hyvittää asuinvaltiossa perityn veron. Hyvitys voi olla täysi, jolloin lähdevaltiossa suoritettu vero hyvitetään ilman rajoituksia. Usein hyvitystä on kuitenkin rajoitettu. Tavallisesti hyvitys on maakohtainen siten, että lähdevaltiossa maksettu vero voidaan hyvittää vain verovelvollisen samasta tulosta asuinvaltiossa maksettavasta verosta. (Helminen 2016, 94–95.) Usein kaksinkertainen verotus poistetaan hyvitysmenetelmällä, mutta esimerkiksi Suomen ja Ranskan välisessä verotussopimuksessa päällekkäisyys poistetaan vapautusmenetelmällä. Myös Suomen ja Espanjan välillä päällekkäisyys poistettiin vapautusmenetelmällä vuoden 2018 loppuun asti (Verohallinto 2020.)

Kaksinkertaisen verotuksen voi estää jo ennakopperinnässä. Jos verovelvollinen osoittaa, että hän maksaa veroa ulkomaille, verohallinto voi pienentää ulkomaantulon perusteella määrättyä ennakonpidätystä. Suomessa voidaan vähentää vain sen verran ulkomaanveroa kuin Suomessa vero samasta tulosta olisi. Jos ulkomaalainen vero ylittää hyvityksen enimmäismäärän, osa verosta jää hyvittämättä. Tämä tapahtuu silloin, kun ulkomaan veroprosentti on korkeampi kuin Suomen. Hyvittämättä jäänyt osa voidaan kuitenkin vähentää ulkomaantulon veroista viiden seuraavan vuoden ajan. (Verohallinto 2017.)

Ulkomaalainen tulo on 5000 euroa ja siitä on maksettu ulkomaille veroa 1500 euroa. Suomen vero samasta tulosta olisi 1300 euroa. Kuten Kuviossa 1 havainnollistetaan,

ulkomainen vero on suurempi kuin Suomen vero, Suomessa hyvitetään verosta vain 1300 euroa. Jäljelle jäävää 200 euroa ei hyvitetä nyt, mutta sen voi vähentää tulevasta ulkomaantuloista maksettavista veroista seuraavan viiden vuoden aikana. Verohallinto tekee vähennyksen automaattisesti. Vähennys voidaan tehdä vain samaan tulonlähteeseen ja tulolajiin kuuluvasta ulkomaan verosta. (Verohallinto 2017.)

kuvio 1. Hyvitysmenetelmä käytännössä

Suomi on sopinut joidenkin maiden kanssa, että valtiosta saaduista ulkomaantuloista ei makseta veroa Suomeen. Kuviosta 2 voidaan kuitenkin Katsoa, että ulkomaantulo vaikuttaa Suomessa muista tuloista maksettavaan veroon. Ulkomaantulo lasketaan kokonaistuloihin, kun veroprosenttia lasketaan. Jos henkilön ulkomaantulo on 5000 euroa ja Suomesta saatu tulo 20 000 euroa vuodessa, veroprosentti lasketaan 25 000 eurosta. Vero maksetaan kuitenkin vain Suomesta saaduista tuloista (20 000 euroa). (Verohallinto 2017.)

Kuvio 2. Ulkomaantulon vaikutus verotukseen Suomessa

3 verotus suomessa

3.1 Suomesta saatu tulo

Suomesta saatu tulo on tuloverolain mukaan täällä olevasta kiinteistöstä tai suomalaisesta asunto-osakeyhtiön, muun osakeyhtiön tai osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitusta huoneistosta saatu tulo. Suomesta saatu tulo voi myös olla täällä harjoitetusta ammatista, maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo, palkkatulo, joka on saatu Suomen valtiolta, hyvinvointialueelta, kunnalta tai muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä. Se voi myös olla muu kuin edellä tarkoitettua palkkatuloa, jos työ on kokonaan tai pääsääntöisesti suoritettu Suomessa olevalle työn -tai toimeksiantajalle. (TVL 1992/1535, 10 §.)

Suomesta saatua tuloa voi olla myös palkkio, joka on saatu suomalaisen yhteisön tai yhtiön hallituksen tai muun hallintoelimen jäsenen tehtävässä. Palkkatulo, joka on saatu ulkomaiselta työnantajalta Suomessa tehdystä työstä, lasketaan Suomessa saatuun tuloon, kun ulkomainen vuokranantaja on vuokrannut työntekijän Suomessa olevalle työn teettäjälle. Myös Suomalaista eläketuloa, Suomalaiselta osakeyhtiöltä saatua osinkoa, korkotulija, rojalteja ja suomalaisen sijoitusrahaston voitto-osuuksia pidetään Suomesta saatuna tulona. (TVL 1992/1535, 10 §.)

Palkkana pidetään ennakoperintälain (1996/1118) 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa tai palkkiota. Palkaksi luetaan myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Palkkana ei pidetä verovapaita matkakustannusten korvauksia eikä merityötuloa saavan verovapaita korvauksia. (LähdeVL 1978/627, 4 §.)

Palkalla tarkoitetaan:

1. työ- ja virkasuhteessa saatua palkkaa, etuutta, palkkiota ja korvausta.
2. *kokouspalkkioita, henkilökohtaisia luento- ja esitelmäpalkkioita, hallintoelimen jäsenyydestä saatua palkkiota, toimitusjohtajan palkkiota, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen nostamaa palkkaa sekä luottamustoimesta saatua korvausta.* (Ennakoperintälaki 1996/1118, 13.1 §.)

Ennakoperintälain (1996/1118) 13.3 §:n mukaan luontaisedut, jotka arvioidaan tuloverolaissa, määritellään osaksi verotettavaa tuloa.

3.2 Lähdevero

Lähdeveroperiaate koskee henkilöitä, jotka saavat tuloa sellaisesta valtiosta, jossa he eivät asu. Lähdeveroperiaatteen mukainen verotus on riippumaton tulonsaajan kansalaisuudesta ja asuinpaikasta. Ratkaisevaa on se, mistä valtiosta tulo saadaan eli missä tulon lähde tai varallisuus sijaitsee. (Malmgrén ym. 2017, 28.) Rajoitetusti verovelvollisen on maksettava lähdeveroa osingoista, koroista, rojaltista, palkasta, henkilöstörahaston maksamasta rahasto-osuudesta ja jäsenilleen jakamasta ylijäämästä sekä muusta suorituksesta, josta ennakoperintälaki vaatii ennakonpidätyksen. (LähdeVL 1978/627, 3.1 §.) Lähdeverotuksen piiriin kuuluvat tulot luetellaan tyhjentävästi Lähdeverolain (1978/627) 3 §:ssä.

Rajoitetusti verovelvollisen palkasta peritään lopullisena verona lähdeverolain mukainen 35 prosentin lähdevero. (Niskakangas ym. 2022.) Lähdeveron perimiseen velvollisen on maksettava peritty vero viimeistään perintää seuraavan kalenterikuukauden 12. päivänä. Veron maksamista koskevat oma-aloitteisten verojen maksamista koskevat ohjeet. (Verohallinto 2024c.) Lähdeverotus on bruttoverotusta. verotettavista tuloista ei vähennetä niiden hankimisesta johtuneita menoja ennen verottamista. (Helminen 2016, 143.) Tästä syystä lähdeverotus soveltuu sellaisten tulojen verotukseen, joihin kohdistuvien tulonhankkimismenojen määrä suhteessa tuloon on pientä (Nykänen 2015, 200.)

Kun tuloja verotetaan ansiotuloina, vähennetään 510 euroa kuukausituloista, joista lähdevero peritään. Alle kuukauden ajalta kertyneen tulon yhteismäärästä vähennetään 17 euroa päivältä. Vähennysten määrä on kuitenkin enintään tulon määrä. (LähdeVL 1978/627, 6.1 §; Helminen 2016, 143.) Lähdeverolain 6.3 §:n mukaan Vähennysten saaminen edellyttää sen, että verovelvollinen esittää maksajalle lähdeverokortin. Lähdevero tilitetään kokonaan valtiolle (LähdeVL 7 §).

Annetaan esimerkki vähennyksistä. Suomalainen yritys palkkaa virolaisen työntekijän työskentelemään Suomessa 1.9.-16.10.2021. Koko Palkka maksetaan työskentelyn päättyttyä. Ennen lähdeveron perimistä tehdään lähdeverovähennys 510 euroa kokonaiselta kuukaudelta. Tämän lisäksi vähennetään 272 euroa kesken jääneeltä kuukaudelta. (16 päivää x 17 euroa) (Verohallinto 2022.) Alla oleva kuvio 3 kuvaa lähdeverotuksen kokonaisuudessaan.

Kuvio 3. Lähdeverotus kokonaisuudessaan

3.3 Progressiivinen vero

Rajoitetusti verovelvollinen voi vaatia ansiotulojensa verottamista progressiivisesti lähdeveron sijaan, jos henkilö kuuluu Euroopan talousalueeseen. Tällöin henkilöä verotetaan samalla tavalla kuin yleisesti verovelvollisia. Progressiivinen verotus on mahdollista, jos henkilö asuu Euroopan talousalueella kuuluvassa valtiossa tai valtiossa, jota koskee sopimus virka-avusta, tietojenvaihdosta veroasioissa tai on tutkijadirektiivissä tarkoitetun oleskeluluvan haltija. Rajoitetusti verovelvollinen ei kuitenkaan voi vaatia osinkotulojen progressiivista verotusta. (Verohallinto 2024c.)

Rajoitetusti verovelvollisen on haettava verokortti verotoimistosta ja toimitettava se suorituksen maksajalle. Hakemukseen on ilmoitettava kaikki sekä Suomesta että muualta saadut ansiotulot ja niihin kohdistuvat vähennykset. Verotuksessa huomioidaan myös palkka, eläke ja sosiaaliturvaan perustuvat suoritukset, jotka Suomessa käsiteltäisiin ansiotulona.

Jos henkilö asuu ETA-valtiossa tai hänellä on tutkintadirektiivin mukainen oleskelulupa, mainitut tulot jätetään huomioimatta. Tällöin Suomesta saadut ansiotulot on oltava vähintään 75 % henkilön kaikista ansiotuloista. Tämän säännön noudattamisen osoittamiseksi henkilön tulee toimittaa Suomen verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus verovuoden tuloista ja niihin kohdistuvista vähennyksistä. (Verohallinto 2024c.)

Rajoitetusti verovelvollisen verokortin ilmoittaman veroprosentin perusteella toimitetaan ennakonpidätys. Progressiivinen ansiotulojen vero lasketaan tuloveroasteikon ja keskimääräisen kunnallisveroprosentin mukaan. Veron lisäksi työnantaja perii palkasta muun muassa sosiaaliturva- ja vakuutusmaksuja, jos henkilöllä ei ole todistusta siitä, että hänet on vakuutettu muussa maassa. Progressiivisesti verotettava rajoitetusti verovelvollinen saa myös seuraavana vuonna esitetyn veroilmoituksen, jossa kerrotaan verotuksen perusteena olevat tulot ja vähennykset sekä verotuksen lopputulos. (Verohallinto 2024c.)

Progressiivisesti verotettava henkilö saa yleensä seuraavana vuonna esitätyn veroilmoituksen, jossa esitetään verotuksessa käytetyt tulot, vähennykset ja verotuksen lopputulos. Verovelvollisen tehtävä on tarkistaa esitetyt tiedot ja korjata niitä tarvittaessa. Jos henkilö ei ole hakenut progressiivista verotusta ennakonperintää varten ja hänen palkastaan on peritty lähdeveroa, hän voi hakea progressiivista verotusta jälkikäteen palauttamalla veroilmoituksen. Veroilmoituksessa on ilmoitettava Suomesta saadut ansiotulot sekä asuinvaltiossa samana vuonna verotetut ansiotulot ja niihin liittyvät vähennykset. (Verohallinto 2024c.)

Verovelvollisen halutessa progressiivisen verotuksen piiriin, on hänen täytettävä kolme lomaketta ja varattava lomakkeiden täytön jälkeen aika verohallinnon konttorille. Ensimmäisenä verovelvollisen on haettava suomalainen henkilötunnus. Lomake, jolla henkilökorttia haetaan, allekirjoitetaan myöhemmin verotoimistossa, jossa rajoitetusti verovelvollisen täytyy asioida henkilökohtaisesti. Ensimmäisen lomakkeen täytön jälkeen haetaan verokorttia toisella lomakkeella. Verokortin hakemisen jälkeen täytetään kolmas lomake, jonka avulla haetaan progressiiviseen verotukseen. Tähän lomakkeeseen on ilmoitettava kaikki Suomesta saadut ansiotulot, koko vuoden asuinvaltion ansiotulot sekä vähennykset, jotka kohdistuvat kaikkiin ansiotuloihin. Näiden kaikkien kolmen lomakkeen täytön jälkeen verovelvollisen täytyy käydä verotoimistossa tunnistautumassa. Verotoimistoon täytyy ottaa mukaan täytetyt lomakkeet, voimassa oleva passi tai henkilökortti sekä oleskelulupa tai viisumi. Näiden lisäksi henkilöä vaaditaan ottamaan mukaan työsopimus tai -määräys sekä selvitys työnantajalta Suomessa työskentelystä, jos työsopimuksessa ei mainita seuraavia asioita:

- työnantajan tiedot ja työn tilaaja Suomessa
- työntekijän koko nimi ja syntymäaika
- työsuhteen kesto ja työskentelyaika Suomessa
- työntekopaikka ja lyhyt kuvaus työstä. (Verohallinto 2023d.)

4 Urheilijan verotus

4.1 Urheilusta saatu tulo

Urheilun ja urheilijan käsitteitä ei ole määritelty verolainsäädännössä. Urheilua pidetään kilpailua ihmisten keskinäisestä paremmuudesta. Urheilulle on ominaista harjoittelu ja kilpailu. Myös vapaa-ajan harrastusta voidaan pitää urheiluna. Jos urheilija on ennakkoperintälain tarkoittamassa työsuhteessa korvauksen maksajaan, hänelle maksettava korvaus harjoittelusta ja kilpailemisesta on palkka. Palkkaa maksetaan esimerkiksi silloin, kun pelaajasopimuksessa määrätään urheilusta saatavasta palkkiosta. (verohallinto 2021a.)

Tuloverolain (1992/1535) 10 4b §:n mukaan Suomessa tuloksi määritellään palkkio, joka on saatu taiteilijan tai urheilijan Suomessa tai suomalaisessa aluksessa harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta. Henkilökohtaisella toiminnalla tarkoitetaan sitä, että urheilija pelaa tai kilpailee Suomessa. Suomessa saatua tuloa on esimerkiksi Suomessa järjestetyssä urheilukilpailussa saatu rahapalkinto. Tällaisten tulojen osalta ei ole merkitystä onko rahapalkinnon maksaja Suomesta. (Helminen 2016, 493.) Urheilukilpailuista ja niihin rinnastettavien tulojen lisäksi urheilutuloina pidetään urheilemiseen liittyvistä mainossopimuksista tai muista yhteistyösopimuksista saatuja tuloja. Sopimuksen osapuolina tulee olla urheilija, lajiliitto ja yhteistyötaho. urheilutuloiksi ei kuitenkaan lasketa valmennus- ja harjoitteluapurahaa eikä lajiliitolta tai olympiakomitealta saatuja vastaavia valmennustukia. (TVL 1992/1535, 116 a §.)

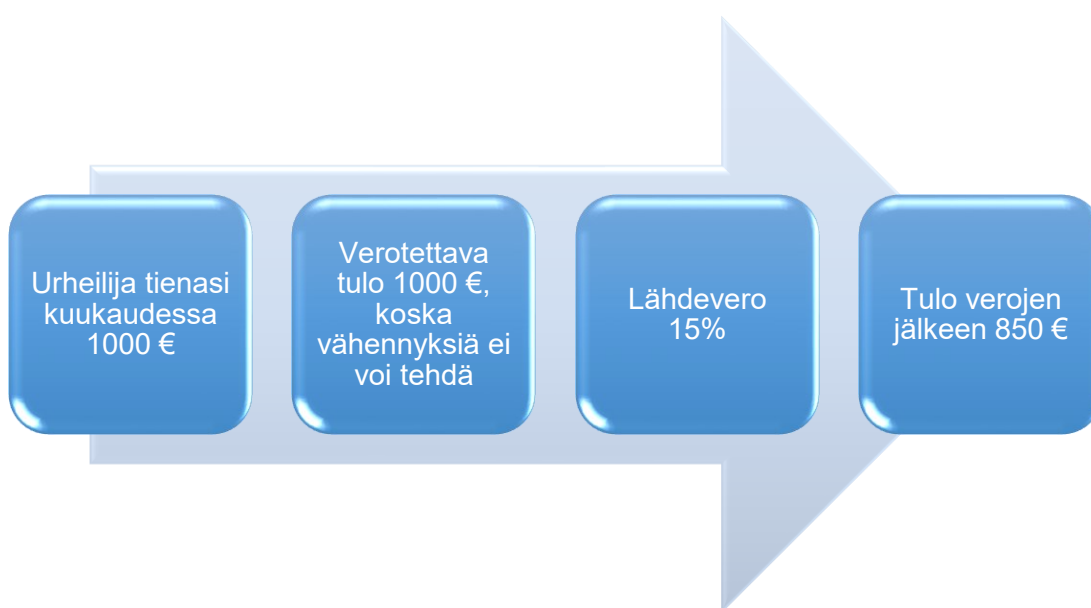
Urheilijan palkkio on urheilusuorituksen perusteella välittömästi tai välillisesti maksettava korvaus, joka ei ole varsinaista palkkaa. Palkkio voi perustua esimerkiksi urheilijan henkilökohtaiseen panokseen tai urheilusuoritukseen. Palkkio maksaa myös luontaisetuna, kuten auto- tai asuntoetuna. Harjoittelemista varten maksetut korvaukset, kuten harjoittelu- ja valmennusapuraha luetaan pääsääntöisesti urheilijan palkkioksi. (Verohallinto 2021a.)

Urheilusta saatuna tulona pidetään myös Urheilijoiden tekemiin sopimukseen liittyviä allekirjoituspalkkioita, koska palkkio liittyy urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan, jota urheilija alkaa sopimuksen perusteella tekemään. Allekirjoituspalkkio maksetaan urheilijalle esimerkiksi pelaajasopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä. Rajoitetusti verovelvolliselle urheilijalle Suomesta saatu allekirjoituspalkkio on tuloverolain mukaan Suomesta saatua tuloa. Allekirjoituspalkkio verotetaan lähdeverotuksen mukaisesti 15 %:n lähdeverokannalla. Urheilijan on mahdollista hakea myös progressiivista verotusta, jos hän tulee ETA-valtiosta tai valtiosta, jonka kanssa Suomella on verosopimus. (Verohallinto 2019.)

4.2 Urheilijan tulojen verotus

Veronalaiseksi tuloksi luetaan kaikki verovelvollisen saamat rahalliset tai rahanarvoiset edut (TVL 1992/1535, 29 §). Urheilijan veronalaisia tuloja ovat palkka, palkkio sekä muut rahanarvoiset korvaukset. Lisäksi urheilijan veronalaista tuloa ovat urheilijastatuksen perusteella maksettavat muut kuin urheilijastatuksen perusteella maksettavat tulot, jotka eivät liity suoraan urheilusuoritukseen, kuten mainostulot. Jos urheilija on rajoitetusti verovelvollinen, hänellä on velvollisuus maksaa veroa Suomeen, mikäli tulot on saatu täällä harjoitetusta henkilökohtaisesta toiminnasta. (Verohallinto 2019.)

Rajoitetusti verovelvollisia urheilijoita verotetaan Suomessa ainoastaan heidän täältä saamistaan tuloista (Helminen 2016, 493.) Taiteilijan ja urheilija on suoritettava lähdeveroa huolimatta siitä, pidetäänkö korvausta palkkana tai siitä maksetaanko se taiteilijalle tai urheilijalle itselle vai jollekin toiselle. (LähdeVL 1978/627, 3.1 §) Myös palkkioita ja bonuksia, jotka perustuvat urheilijan sijoitukseen tai suoritukseen, pidetään henkilökohtaisesta toiminnasta saatuna tulona (Verohallinto 2019.) Kuvion 4 prosessista voidaan katsoa, että rajoitetusti verovelvollisia urheilijoita ja taiteilijoita verotetaan 15 %:n lähdeverolla. 15 %:n mukaan lähdeverotettavat tulot eivät oikeuta rajoitetusti verovelvollisen palkkatuloista tehtävään 510 euron kuukausittaiseen vähennykseen eikä 17 euron päivittäiseen vähennykseen (Helminen 2016, 493).

Kuvio 4. Taiteilijoiden ja urheilijoiden lähdeverotus

4.2.1 Kilpailupalkinnot ja apurahat

Kilpailupalkinnot

Kilpailupalkintojen verotuksessa ratkaisevaa on se, millaisesta palkinnosta on kyse. Arvoltaan merkityksettömästä tavarapalkinnosta esimerkiksi mitaleista ei makseta veroa. Tällöin palkintoa ei myöskään tarvitse ilmoittaa tulorekisteriin. Jos palkinto on enintään 100 euron arvoinen eikä sitä luokitella palkaksi tai työkorvaukseksi, palkinto on verotonta tuloa. Tällöin palkinnon antajan ei tarvitse toimittaa ennakonpidätystä eikä ilmoittaa palkintoa tuloreksiteeriin. Palkinto on veronalaista tuloa silloin, jos palkinnon saaja saa vuoden aikana useita palkintoja, joiden yhteenlaskettu arvo on yli 100 euroa. Tällöin palkinnon saajan on ilmoitettava palkinto veroilmoituksessaan. (Verohallinto 2023 a.)

Yksittäiset yli 100 euron raha- tai tavarapalkinnot ovat verotettavaa tuloa. Palkinto täytyy ilmoittaa veroilmoituksella, jos se ei näy esitetyssä veroilmoituksessa valmiiksi. Palkinnon antaja ilmoittaa palkinnon tuloreksiteeriin, mutta ennakonpidätystä ei tarvitse tehdä. Jos palkinto luetaan esimerkiksi työnantajan maksamaksi rahapalkaksi, palkinto on verotettava tuloa summasta riippumatta. Työnantaja toimittaa palkinnosta ennakonpidätyksen palkinnon saajan verokortin perusteella. (Verohallinto 2023 a.)

Apurahat

Urheilijoille urheilemisesta maksettavat stipendit ovat lähtökohtaisesti veronalaista tuloa. Veronalaisuus ratkaistaan kuitenkin tapauskohtaisesti (Verohallinto 2024b.) Verovapaiksi tuloiksi on säädetty vain opiskeluun, tieteelliseen toimintaan sekä taiteen harjoittamiseen myönnetty apurahat. Arvokisoissa menestyneille urheilijoille kerättävät rahalahjoitukset eivät ole veronalaista tuloa, vaan lahjoja. Tällöin veroseuraamuksia ei synny, mikäli lahjoitus ei ylitä Lahjaverotuksessa noudettavaa alarajaa. (HE 278/1998.) Apuraha on verovapaata tuloa ilman ylärajaa, jos maksaja on julkisyhteisö eli esimerkiksi valtio, kunta, alueellinen taidetoimikunta, Suomen Akatemia tai Pohjoismaiden neuvosto. (Verohallinto 2024 a.) Apurahan tulee olla maksajalle vastikkeeton suoritus eli sen myöntämisestä ei saa koitua maksajalle esimerkiksi taloudellista hyötyä (Verohallinto 2024 b.)

Muualta kuin julkisyhteisöiltä tai Pohjoismaiden neuvostolta saadusta apurahasta vähennetään verotuksessa ensin luonnolliset vähennykset. (TVL 1992/1535, 82 §) Jos stipendi tai apuraha on annettu jotain tiettyä työtä varten, esimerkiksi urheilija harjoittelustipendinä, ja

se kattaa vain urheilusta syntyneitä kustannuksia, kyse on niin sanotusta kuluapurahasta. Se myönnetään tiettyyn toimintaan liittyvien kulujen kattamiseksi. Tällöin luonnollisena vähennyksenä pystytään vähentämään koko stipendi, jolloin stipendi jää kokonaan verovapaaksi tuloksi. (Verohallinto 2024b.)

Esimerkkitapauksessa urheilija on saanut 2000 euron apurahaa muualta kuin julkisyyhteisöltä. Tämän lisäksi urheilija sai matkaa vasten 1000 euroa kuluapurahaa. Matkasta aiheutuneet kulut ovat olleet 1200 euroa. Urheilija maksaa veroa 2000 euron arvoisesta apurahasta veroa. Kuluapuraha (1000 euroa) on kuitenkin kokonaan verovapaata tuloa, koska se on kohdistettu kustannusten kustantamiseen. Kuluapurahan ylittävä osuus (200 euroa) ei voida vähentää muusta apurahasta, vaan ne voidaan vähentää yleisinä tulonhankkimiskuluina. (Verohallinto 2024b.)

Myös kotikunnalta saadut lahjoitukset ovat verotonta tuloa. Urheilijan verovuoden tulona ei myöskään pidetä osaa hänen urheilemisestansa saamistaan tuloista, jotka ovat tuloverolain (1992/1535) 116 b ja 116 c §:ssä säädettyin edellytyksin maksettu valtiovarainministeriön nimeämän säätiön yhteydessä olevaan valmennusrahastoon tai urheilijarahastoon (TVL 1992/1535, 116 a §).

Urheiluseuran jakamat stipendit eivät ole verovapaata tuloa tuloverolain (1992/1535) 82 §:n mukaan. Kyseisen pykälän mukaan verovapaata tuloa on apuraha, joka on saatu opintoja tai tieteellistä tutkimusta varten. Myös tieteellisen, taiteellisen tai yleishyödyllisen toiminnan tunnustukseksi saatu palkinto on verovapaata tuloa, jos palkinnon myöntäjä on toiminnasta riippumaton. Liikuntalain (2015/390) 14 §:n mukaan valtion varoista opetus- ja kulttuuriministeriön nimeämälle huippu-urheilijalle maksettava valmennus- ja harjoitteluapuraha on verovapaata tuloa. Valtion avustuksia voidaan myöntää verovapaasti huippu-urheilijoiden lisäksi muun muassa, liikuntatieteelliseen tutkimustyöhön, liikuntapaikkarakentamiseen ja erilaisiin kehityshankkeisiin.

4.2.2 Sponsoritulot

Urheilusponsorointi on usein suuri markkinainvestointi. Se on yrityksen yksi markkinoinnin väline. Kohteena voi olla yksittäinen henkilö, joukkue, organisaatio tai tapahtuma. Sponsorointiyhteistyössä yritys rahoittaa urheilijan kuluja. Sponsorimallia valittaessa yrityksen on tärkeä tiedostaa, mitä lisäarvoa sponsorointi tuo yritykselle. Lisäarvo suhteutetaan siihen, miten valittu sponsorointitapa vaikuttaa yrityksen kassavirtaan ja vähennyskelpoisiin kuluihin arvolisäveron ja välittömän verotuksen näkökulmasta. (Pulli 2023.)

Tässä kappaleessa käsitellään sponsoroinnin verotusta yrityksen näkökulmasta. Sponsorikulut ovat yleensä vähennyskelpoisia mainos- ja markkinointikuluja, koska ne katsotaan tulon hankkimiseen liittyviksi kustannuksiksi. Vähennyskelpoisuus edellyttää kuitenkin vastavuoroisuutta. Yrityksen on saatava näkyvyyttä sponsorointikohteen toiminnassa, esimerkiksi logon muodossa urheilijan pelipaidassa, pelivälineessä tai sosiaalisen median julkaisussa. Jos sponsorointiin ei liity tällaista vastavuoroisuutta, menoja ei voida vähentää verotuksessa. Sponsoroinnista on kuitenkin erotettava hyväntekeväisyystoiminta sillä lahjoitus ei ole sponsorointia vastavuoroisuuden puuttumisen takia. Tällöin yritys ei tavoittele esimerkiksi näkyvyyttä. Sponsorointitulot muodostavat urheilijalle veronalaista tuloa. (Pulli 2023.)

Arvolisäveron kannalta on tarkastettava, onko sponsoroitava arvonlisäverollinen. Jos sponsoroitava, tässä tapauksessa urheilija, ei ole arvonlisäverollinen toiminnastaan, mutta sponsori on, usein arvonlisäverotuksellisesti edullisempaa on toimia siten, että sponsori huolehtii ulkopuolisista hankinnoista. Tällöin sponsorille syntyy vähennysoikeus ulkopuolisesta hankinnasta. (Pulli 2023.)

4.3 Urheilijan vähennykset

Verovelvollisella on oikeus vähentää tuloistaan niiden hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneet luonnolliset menot (TVL 1992/1535, 29 §). Verovelvollinen voi vähentää palkastaan tulonhankkimisvähennyksenä 750 euroa, mutta ei enempää kuin palkkatulon verran. Lisäksi verovelvollinen voi vähentää jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut, matkakulut asunnon ja työpaikan välillä, mikäli ne ovat vähennyskelpoisia TVL (1992/1535) 93 §:n mukaisesti. Muita palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneita menoja voidaan vähentää vain siltä osin, kun niiden yhteissumma ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän. (TVL 1992/1535, 95 §.)

Urheilijan verotuksessa menojen vähennyskelpoisuuden keskeinen tekijä on se, onko kustannukset aiheutettu tulojen hankkimisesta vai jostain muusta syystä. Jos urheilua harrastetaan ensisijaisesti muista kuin taloudellisista syistä, suurin osa menoista ei tällöin ole tulojen hankkimiseen liittyvää, vaan katsotaan henkilökohtaisiksi elinkustannuksiksi, jotka eivät ole verotuksessa vähennyskelpoisia. Jotta urheilusta aiheutunut kulu olisi vähennyskelpoinen, sen on oltava tiiviisti yhteydessä urheilulajiin tai kilpailuun, jossa urheilija kilpailee. Urheilijan verotuksessa menojen vähentäminen edellyttää sitä, ettei samaa kustannusta ole

korvattu valmennusrahastosta yksilöurheilijalle tai että joukkue tai urheiluseura ei ole korvannut kustannusta pelaajalle. (Verohallinto 2021a.)

4.3.1 Urheiluvälineet

Urheiluvälineiden kunnossapito menot ja pienehköt urheiluvälineiden hankintamenot vähennetään sinä vuonna, jona ne on maksettu. Jos urheiluvälineen todellinen taloudellinen käyttöikä on yli kolme vuotta, hankintameno voidaan vähentää poistoina. Jos urheiluvälineen hankintameno on enintään 1000 euroa, katsotaan sen todennäköisen taloudellisen käyttöajan olevan enintään kolme vuotta. (Verohallinto 2021a.)

Jos samaa välinettä, kuten urheiluvaatetusta, käytetään sekä urheilussa että yksityiselämässä, menot on jaettava käyttöasteen perusteella. Tämä tarkoittaa, että osa kuluista voidaan katsoa urheiluun liittyviksi ja siten vähennyskelpoisiksi. Toisen osa luetaan elantomenoiksi, jotka eivät ole verovähennyskelpoisia. Käytön erottelu tulee tehdä riittävän tarkasti, jotta verotus kohtelee kuluja asianmukaisesti. (Verohallinto 2021a.)

4.3.2 Matkakulut

Tuloverolain (1992/1535) 72 §:n mukaan työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka verovelvollinen tekee tilapäisesti suorittaakseen työtehtäviä erityisellä työntekemispaikalla. Työmatkana pidetään myös matkaa työntekemispaikalle silloin, kun työpaikka ei ole työnantajan vakituinen toimipaikka. Työskentely voi olla myös väliaikaista. TVL (1992/1535) 72 a §:n mukaan erityisellä työntekemispaikalla työskentely on tilapäistä, jos se kestää enintään kolme vuotta. Jos työpaikka on yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen kodista, ja verovelvollinen joutuu yöpymään tilapäisessä majoituksessa työmatkan vuoksi, hän voi olla oikeutettu matkakulukorvauksiin.

Jos työnantaja ei korvaa työmatkasta aiheutuneita kustannuksia, ne voidaan vähentää verotuksessa tulonhankkimiskuluina. Työmatkasta aiheutuneet matka- ja majoituskustannukset vähennetään todellisten kustannusten suuruusina ilman omavastuuosuutta tai enimmäismäärää. Vähennyksiä voi kuitenkin saada vain, jos kustannukset ylittävät viran puolesta myönnettävän tulonhankkimisvähennyksen määrän (Verohallinto 2023b.) Urheilija voi vähentää matkakulut tulonhankkimismenoina, jos hänelle ei ole erikseen korvattu työmatkakuluja esimerkiksi urheiluseuran tai valmennusrahaston toimesta.

Varsinaiselle työpaikalle tehdystä matkasta ei voida maksaa verovapaita kustannusten korvauksia. Lähtökohtaisesti rajoitetusti verovelvollisen, jolla ei ole varsinaista työpaikkaa

ulkomailla, varsinainen työpaikka on se paikka, jolla hän Suomessa vakituisesti työskentelee. Rajoitetusti verovelvolliselle, joka on pääsääntöisesti suomalaisen työnantajan palveluksessa, ei myöskään voida maksaa verovapaita matkakorvauksia saapuessaan Suomeen tai lähtiessään Suomesta. Tällaisessa tapauksessa henkilö voi tehdä työmatkan Suomessa tai ulkomailla sijaistevalle erityiselle työtekemispäikalle. Tällöin kysymyksessä on työmatka, josta voidaan maksaa verovapaita korvauksia. (Nykänen 2015, 255–256.)

Tuloverolain (1992/1535) 72 §:n nojalla voidaan ajatella, että muun muassa urheilijan harjoitusleirejä ja kilpailumatkoja voidaan pitää työmatkoina. Tällöin urheiluseura voi maksaa heille matkalaskua vastaan matkakustannusten korvauksia verovapaasti, jos korvaukset maksetaan Verohallinnon kustannuspäätöksen mukaisesti. Myös muut urheilijan henkilökohtaiseen urheilutoimintaan liittyvät matkat kuten sponsoritapaamiset voidaan tuloverolain kyseisen pykälän nojalla katsoa työmatkoiksi. Urheilijan saadessa urheilutuloja, voidaan tuloverolain (1992/1535) 95.1 §:n perusteella vähentää työmatkasta aiheutuneet kulut tulonhankkimismenoina. Vähennysoikeus määräytyy puolestaan tuloverolain (1992/1535) 29 §:n mukaan.

5 Urheilijan verosuunnittelu

5.1 Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo ennen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä on vähintään 9 600 euroa, on oikeus siirtää urheilutuloista verovapaasti urheilurahastoon enintään 50 % tulon bruttomäärästä. Siirretty summa ei saa kuitenkaan ylittää 200 000 euroa vuodessa. Urheilu-ura katsotaan päättyneeksi, jos urheilutulot kahtena peräkkäisenä vuotena jäävät alle 9 600 euron ellei urheilija pysty todistamaan urheilijarahastolle aikomuksensa jatkaa urheilu-uraansa. (TVL 1992/1535, 116 c §.)

Urheilurahastojen idea syntyi kansainvälisen yleisurheiluliiton (IAAF) yhteydessä. Alun perin rahastojen tarkoituksena oli siirtää urheilijoiden tuloja heidän välittömän määräysvaltansa ulkopuolelle ja siten lieventää kuvaa urheilun kaupallistamisesta. Urheilija voi uransa aikana käyttää rahastoa hyväksytyjen tositteiden perusteella. Hyväksytyjä kuluja ovat esimerkiksi kilpailumatkojen matka- ja majoituskulut, osallistumismaksut, harjoitus- ja kilpailuasut, urheiluvälineet ja urheiluun liittyvät vakuutukset Urheilija voi nostaa rahastosta varoja myös ilman kulutositetta. Tällöin nostettu summa katsotaan ennakonpidätyksen alaiseksi tuloksi. (HE 278/1998.)

Suomessa rahastointijärjestelmät on suunniteltu pääasiassa yksilölajien tarpeisiin. Niiden keskeinen tavoite on tarjota joustava tapa nostaa varoja valmennukseen ja tasata kulujen epätasaista kertymisestä. Joukkueurheilussa tällaista tarvetta ei ole, sillä kulut katetaan usein seuran toimesta. (HE 278/1998.) Rahastoitaviksi tuloiksi luetaan urheilukilpailusta saadut rahapalkinnot sekä vastaavat tulot, kuten mainossopimuksista ja muista yhteistöistä saadut tulot. Urheilutulon käsite liittyy kiinteästi valmennus- ja urheilurahastoihin, jotka on suunniteltu urheilutulojen jaksottamista varten. (Verohallinto 2019.)

Urheilurahastoon siirretyt varat maksetaan urheilijan uran päättymisen jälkeen vähitellen takaisin. Tämä tapahtuu vähintään kahden ja enintään 15 vuoden kuluessa. Kunakin verovuonna rahastosta tuloutetaan määrä, joka vastaa jaettujen vuosien lukumäärää. Jossain tilanteissa, esimerkiksi työttömyyden takia, rahaston varoja voidaan tulouttaa nopeammin. Tuloutumisaikana kertynyt tuotto käsitellään verotuksessa seuraavana verovuonna urheilijan tulona. (TVL 1992/1535, 116 c §.)

Rajoitetusti verovelvollisen on mahdollista siirtää verovapaasti urheilusta saamansa tulot suomalaiseen urheilurahastoon samoin edellytyksin kuin yleisesti verovelvollinen. Tällöin tulosta ei peritä lähdeveroa. Suomalaisesta urheilurahastosta rajoitetusti verovelvollisen nostama suoritus on Suomessa veronalaista tuloa. Jos henkilö kuuluu lähdeverotuksen piiriin, verotetaan myös urheilurahastosta nostettua tuloa lähdeveroperiaatteella. (Verohallinto 2019.)

Alla olevasta esimerkkitapauksesta voidaan päätellä, usein rajoitetusti verovelvolliset urheilurahaston omistavat urheilijat ovat aluksi olleet yleisesti verovelvollisia Suomeen. Urheilu-uransa aikana urheilija on siirtynyt pelaamaan ulkomaille ja näin hänestä on tullut rajoitetusti verovelvollinen. Urheilurahasto on kuitenkin jäänyt Suomeen. Rahastosta nostettu tulo perustuu henkilön henkilökohtaiseen toimintaan urheilijana Suomessa, jolloin urheilurahastosta nostettuja tuloja verotetaan Suomessa. Verosopimukseen ei estä Suomea verottamasta kyseistä tuloa. (Verohallinto 2019.)

Esimerkkitapaus

Greg pelasi suomalaisessa jääkiekkoseurassa vuosina 2008–2014, jolloin hän oli Suomessa yleisesti verovelvollinen. Näiden vuosien aikana hän siirsi osan tuloistaan suomalaiseen urheilurahastoon. Urheilu-uransa päätyttyä Greg palasi kotimaahansa ja nostaa suomalaiseen urheilurahastoon sijoittamiaan rahoja. Poismuuton jälkeen Greg on Suomessa rajoitetusti verovelvollinen. Rahastosta nostettava tulo perustuu henkilökohtaiseen toimintaan urheilijana Suomessa, joten tulot katsotaan olevan Suomesta saatuja. Rajoitetusti verovelvollisena urheilurahaston rahat kuuluvat lähdeverotuksen piiriin, mutta hänellä on mahdollisuus hakea myös progressiivista verotusta

5.2 Valmennusrahasto

Valmennusrahastojen tarkoituksena on varmistaa yksilöurheilijoille mahdollisuus varautua valmennuksiin aiheutuviin kuluihin. Valmennusrahaston tuloja voidaan käyttää urheilemisesta ja valmennuksesta johtuviin verovuoden aikana aiheutuvien tositteisiin pohjautuvien menojen kattamiseen. Valmennusrahastoilla on kuitenkin menettelysäännöt, joiden puitteissa on toimittava. Esimerkiksi elantokuluihin luettuja kuluja ei voi valmennusrahastosta korvata. (TVL 1992/1535, 116 b §; Verohallinto 2019.)

Valmennusrahastoon voidaan maksaa muita urheilutuloja kuin palkkaa (TVL 1992/1535, 166 b §.) Urheilupalkinnot voidaan maksaa kokonaisuudessaan valmennusrahastoihin ilman ennakonpidätystä. On kuitenkin epätodennäköistä, että lyhytaikaisesti Suomessa

oleskeleva rajoitetusti verovelvollinen urheilija maksattaisi urheilutulonsa tai siirtäisi ulkomailta saamiaan urheilutuloja suomalaiseen valmennusrahastoon. (Verohallinto 2019.)

Valmennusrahaston vuoden lopussa oleva raha luokitellaan urheilijan verovuoden verotettavaksi ansiotuloksi. Valmennusrahastoon voi kuitenkin jäädä verovapaasti enintään 20 000 euroa valmennusta varten. (TVL 1992/1535, 116 b §; Verohallinto 2019.) Jos valmennusrahastoon on maksettu kahtena peräkkäisenä vuonna urheilutuloa alle 800 euroa vuodessa, rahaston saldo muuttuu veronalaiseksi ansiotuloksi seuraavana verovuonna, ellei urheilija ole aiemmin ilmoittanut valmennusrahastolle urheilu-uransa päättymisestä. (TVL 1992/1535, 116 b §.)

Taulukko 1 kuvaa valmennusrahastoa. Taulukon valmennusrahastoon on kertynyt verovuoden aikana 120 000 euroa. Kustannuksia on korvattu 30 000 euroa. Valmennusrahastoon voidaan jättää valmennuskatetta enintään 20 000 euroa. Tämän lisäksi rahastosta on siirretty urheilijarahastoon 60 000 euroa. Tällöin urheilija verovuoden verotettava ansiotulo on 10 000 euroa. (Verohallinto 2019.)

Valmennusrahastoon kertynyt määrä	120.000 euroa
Kustannukset	- 30.000 euroa
Valmennuskate	- 20.000 euroa
Siirto urheilijarahastoon	- 60.000 euroa
Verotettava tulo	10.000 euroa

Taulukko 1. Urheilijan rahastot (Verohallinto 2019.)

5.3 Verotusmuoto

Suomesta saadun palkkatulon verotus riippuu ratkaisevasti siitä, onko tulonsaaja yleisesti vai rajoitetusti verovelvollinen Suomessa. Erityisesti ulkomailta Suomeen työskentelemään tulevien on mietittävä tarkkaan, mututavatko he Suomeen ja miten pitkäksi aikaa. Yli kuuden kuukauden oleskelu Suomessa aiheuttaa yleisen verovelvollisuuden. (Helminen 2016, 600.)

Edullisuusvertailu riippuu pitkälti siitä, miten suuri palkka on. Jos palkka on korkea, eikä tulonhankkimismenoja ole vähennettävänä, 35 %:n lähdevero on edullisempi vaihtoehto kuin progressiivinen verotus. Edullisuusvertailuun vaikuttaa myös henkilön asuinvaltion verotus. Joutuuko henkilö maksamaan asuinvalioon veroa ja kuinka paljon Suomen lähdeveron lisäksi. Yleisesti verovelvollisen asema voi olla kannattava, jos palkkatulo on pieni. Pienen palkkatulon myötä progressiivinen veroprosentti jää alle 35 %. Jos henkilöllä on paljon verotuksessa vähennettäviä tulonhankkimismenoja, voi tällöinkin progressiivinen verotus olla lähdeverotusta kannattavampaa. (Helminen 2016, 600.)

Lähdeverotus on menettelyllisesti yksinkertainen tuloverotuksen muoto, joka on myös kokonaiskustannuksiltaan edullinen. Maksaja perii bruttopalkasta lähdeveron. Veron perimiseen ja tilittämiseen liittyvät velvollisuudet ja kustannukset kohdistuvat suorituksen maksajaan. Tästä syystä lähdeverotus on erityisesti tulonsaajalle yksinkertainen verotusmuoto. (Nykänen 2015, 199.)

Tulolla tulee olla riittävä taloudellinen kytkentä Suomeen, jotta sitä voidaan pitää lähdevaltioperiaatteeseen nojautuvassa verotuksessa Suomesta saatuna tulona. Se, milloin tulolla on riittävä taloudellinen liittymä Suomeen, ei ole yksiselitteistä vastausta. Viimekädessä Suomesta saadun tulon määrittäminen tapahtuu lainsäädäntöperustein. (Nykänen 2015, 125.)

Sen lisäksi, että lähdeverotus on korkeaa pienituloisille, eikä siitä pysty vähentämään tulonhankkimisesta johtuneita veroja, se on myös herkästi ristiriidassa EU-oikeuden kanssa. Ristiriidat syntyvät yleisesti ja rajoitetusti verovelvollisten verokantojen eroista ja bruttoverotuksesta. Myös yleisesti ja rajoitetusti verovelvollisen erilainen veropohja aiheuttaa EU-oikeudellisia kysymyksiä. Esimerkiksi yleisesti verovelvollisen osinkotulojen verotus voi olla Suomessa kokonaan veronalaista, osittain veronalaista tai verovapaata tuloa. Rajoitetusti verovelvollisen osinkotulot ovat pääsääntöisesti kokonaan lähdeveronalaista tuloa, mikä voi johtaa taloudelliseen kahdenkertaiseen verotukseen. (Nykänen 2015, 200.)

EU-oikeudellisia ongelmia voivat aiheuttaa myös yleisesti verovelvolliselle luonnolliselle henkilölle myönnettävät henkilö- ja perhekohtaiset vähennykset, jotka pienentävät veropohjaa tai maksettavan veron määrää. Lähdevero voi tulla perittäväksi henkilölle aiemmin kuin yleisesti verovelvollisen vastaavasta tulosta perittävä vero. Tämä voi aiheuttaa kassavirtahaittoja rajoitetusti verovelvolliselle. (Nykänen 2015, 201.)

Lähdeverotuksen EU-oikeudelliset ongelmat ovat johtaneet siihen, että lähdeverotuksen käyttö on viimeisen kymmenen vuoden aikana supistunut ja rajoitetusti verovelvollisia

verotetaan aiempaa laajemmin veromenettelyn mukaiseen verotukseen. Lisäksi EU-oikeudelliset ongelmat ovat johtaneet lähdeverotuksen sisäisiin muutoksiin. Muun muassa yhteisöjen saamien osinkotulojen verokantoja on laskettu, urheilijat ja taiteilijat saavat vähentää Suomesta saamiinsa tuloihin kohdistuneita menoja sekä matkakorvaukset on vapautettu lähdeverosta samassa laajuudessa kuin yleisesti verovelvollisen verotuksessa. (Nykänen 2015, 201.)

6 Johtopäätökset

Yleisesti verovelvollisen kriteerit on aiheellista selvittää, jotta pystytään määrittelemään rajoitetusti verovelvollinen. Yleisesti verovelvollinen on henkilö, joka asuu Suomessa tai viettää Suomessa vähintään kuusi kuukautta kalenterivuoden aikana ja hänellä on asunto Suomessa. Henkilö on velvollinen maksamaan veroa maailmanlaajuisista tuloistaan. Rajoitetusti verovelvollinen puolestaan on henkilö, joka ei täytä edellä mainittuja kriteerejä ja maksaa veroa vain Suomesta saaduista tuloista. (Verohallinto 2021b.)

Rajoitetusti verovelvollisen tuloista peritään yleensä lähdevero, joka on kiinteä prosenttiosuus, tyypillisesti 35 % verotettavasta tulosta. Taiteilijoilla ja urheilijoilla lähdeverokanta on 15 %. Tämä eroaa progressiivisesta verotuksesta, jossa veroprosentti kasvaa tulojen kasvaessa. Progressiivinen verotus koskee lähinnä yleisesti verovelvollisia, mutta rajoitetusti verovelvollinen voi hakeutua progressiivisen verotuksen piiriin. (Verohallinto 2024c.) Rajoitetusti verovelvollisen on tärkeää ymmärtää verovelvollisuuden laajuus ja verotuksen perusteet, jotta hän oin välttää ylimääräisiä verokustannuksia ja seuraamuksia. Lähdeverokortin hankkiminen ja verojen oikea-aikainen maksaminen ovat keskeisiä velvollisuuksia.

Kiinteä lähdevero yksinkertaistaa verotusta, mutta voi myös johtaa korkeampaan verokantaan. Näin voi tapahtua esimerkiksi silloin, kun rajoitetusti verovelvollinen ei tiedä oikeuksistaan. Ymmärrys näistä eroista ja rajoitetusti verovelvollisen velvollisuuksista auttaa minimoimaan verotukseen liittyvät ongelmat ja maksimoi mahdollisuudet onnistuneeseen verotukseen. Työssä laadittu opas toimii käytännön työkaluna rajoitetusti verovelvolliselle, parantaen heidän kykyään hoitaa verotukselliset velvoitteensa oikein ja tehokkaasti.

Jos kotimaassa on hyvä palkkataso, kannattaa harkita tarkasti, tuleeko Suomeen tekemään työtä verotuksen takia. Suomen verotus voi olla korkeampi, ja jos henkilöstä tulee yleisesti verovelvollinen Suomessa, hänen täytyy maksaa veroja kaikista maailmanlaajuisista tuloistaan. Tällöin Suomeen tuleminen voi olla taloudellisesti kannattavaa vain, jos työ on erittäin hyvin palkattua tai jos pystyy pysymään rajoitetusti verovelvollisena, jolloin verotus kohdistuu vain Suomeen ansaittuun tuloon.

Urakkatyö voi olla rajoitetusti verovelvollisille parempi vaihtoehto, koska tulojen kertyminen lyhyemmässä ajassa voi vähentää verotusta Suomeen. Jos työn tekee alle kuukaudessa ja välttää yli kuuden kuukauden oleskelun Suomessa, voi pysyä rajoitetusti verovelvollisena. Tämä voi olla edullisempaa kuin kuukausipalkkainen työ, joka saattaa johtaa pitempiaikaiseen oleskeluun ja mahdolliseen yleiseen verovelvollisuuteen.

7 Yhteenveto ja pohdinta

Työn aikana huomattiin, että vaikka rajoitetusti verovelvollisen verotus vaikuttaa yksinkertaisemmalta kiinteän lähdeveron takia, se voi silti olla monimutkaista ja vaatii huolellista perehtymistä sekä lainsäädäntöön että käytännön ohjeisiin. Rajoitetusti verovelvollisen on ymmärrettävä tarkasti, mitkä tulot kuuluvat lähdeveron piiriin ja mitkä mahdolliset vähennykset ovat käytettävissä. Lisäksi kansainväliset verosopimukset voivat tuoda lisähaasteita, sillä ne vaikuttavat siihen, missä maassa tuloja verotetaan ja millä tavalla kaksinkertainen verotus voidaan välttää. On tärkeää, että verovelvolliset seuraavat aktiivisesti Verohallinnon ohjeistuksia ja päivittävät tietonsa muutoksista verolainsäädännössä, jotta he voivat hoitaa verotukselliset velvoitteensa oikein ja tehokkaasti.

Projektin etenemisprosessi eteni suunnitelmallisesti ja vaiheittain. Ensimmäinen askel oli syvälinen perehtyminen rajoitetusti verovelvollisen henkilöverotukseen Suomessa. Verolainsäädännön lukeminen ja tulkitseminen oli aikaa vievää, mutta välttämätöntä, jotta opinnäytetyöhön voitiin tuottaa tarkkaa ja luotettavaa tietoa. Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda käytännönläheinen opas, joka auttaa rajoitetusti verovelvollisia ymmärtämään verovelvoitteensa ja toimimaan niiden mukaisesti. Oppaan sisältö suunniteltiin vastaamaan kohderyhmän tarpeita, ja siinä keskityttiin erityisesti lähdeverokortin ja progressiivisen verokortin hakuprosesseihin. Oppaan tuotanto sujui odotetusti, ja se saatiin valmiiksi suunnitellussa aikataulussa. Kokonaisuutena tuotosta voidaan pitää onnistuneena, sillä se täyttää sille asetetut tavoitteet: se tarjoaa selkeää ja käytännönläheistä tietoa, joka on helposti ymmärrettävissä ja sovellettavissa rajoitetusti verovelvollisten keskuudessa.

Opinnäytetyössä ei käytetty haastatteluja tiedonkeruumenetelmänä, koska verkosta saatavilla oleva tieto, ja erityisesti verohallinnon sivuilta, on erittäin kattava ja luotettava. Verohallinnon tarjoamat materiaalit ja ohjeet kattavat suurimman osan verovelvollisen tarpeista ja kysymyksistä, joten asiantuntijan haastattelu ei olisi tuonut merkittävästi lisäarvoa työhön.

Verohallinnon sivut tarjoavat ajantasaisen tiedon sekä yksityiskohtaisia esimerkkejä ja ohjeita, mikä teki niistä ensisijaisen tiedonlähteen. Sivut ovat käytettävissä myös muilla kielillä, mutta ei silti välttämättä kaikkien saavutettavissa. Kieli on vaikeaa, ja jopa äidinkielenään suomea puhuville haastavaa. Ohjeet eivät välttämättä avaudu, jotta rajoitetusti verovelvollinen pystyisi niitä oikein ymmärtämään. Verotuksen virheellisyyden riski kasvaa. Verotomistoihin on myös vaikea päästä asioimaan henkilökohtaisesti, koska suurin osa asioinneista hoidetaan sähköisesti. Henkilökohtaisessakaan asioimisessa virkailijan ja verovelvollisen ymmärtäminen ei välttämättä kohtaa kielellisten taitojen takia.

Oppaan hyödynnettävyys on korkea, sillä rajoitetusti verovelvollisten verotus on monille vieras ja monimutkainen aihe. Oppaasta on hyötyä erityisesti niille, jotka ovat muuttaneet Suomeen tai työskentelevät täällä lyhytaikaisesti. Opasta voidaan soveltaa laajasti eri tilanteissa, joissa rajoitetusti verovelvolliset tarvitsevat selkeitä ohjeita verovelvoitteidensa hoitamiseen. Lisäksi opasta voidaan päivittää ja muokata helposti, mikä mahdollistaa sen jatkuvan ajantasaisuuden ja relevanssin kohderyhmän tarpeiden muuttuessa.

Verotus on välttämätön tapa ylläpitää hyvinvointivaltion palveluita, kuten terveydenhuoltoa, koulutusta ja sosiaaliturvaa, mikä tekee siitä keskeisen osan yhteiskunnan toimivuutta. Kuitenkin voidaan pohtia, onko aina tarpeen puuttua yhtä tiukasti myös henkilöverotukseen, erityisesti kun tavoitteena on houkutella Suomeen ulkomaalaista työvoimaa ja tehdä maasta kansainvälisesti kiinnostava kohde. Suomi tarvitsee ulkomaisia osaajia ylläpitääkseen kilpailukykyään ja talouskasvuun, ja joustavampi verotuspolitiikka voisi edistää tätä tavoitetta paremmin, säilyttäen kuitenkin hyvinvointivaltion perusrakenteet.

Jatkossa olisi hyödyllistä tutkia, miten eri maiden verotusjärjestelmät vaikuttavat yksilöiden päätökseen muuttaa ja asettua asumaan ulkomaille, erityisesti Suomeen. Voidaanko verotuksellisin keinoin houkutella enemmän korkeasti koulutettua ulkomaista työvoimaa, ja miten verotus vaikuttaa heidän halukkuuteensa jäädä Suomeen pidemmäksi aikaa? Olisi myös kiinnostavaa selvittää, millainen vaikutus verotuksella on henkilön kokonaisvaltaiseen taloudelliseen hyvinvointiin ja elämänlaatuun eri maissa, ja miten verojärjestelmät voisivat paremmin tukea ihmisten urapolkuja ja elämänvalintoja kansainvälisessä ympäristössä. Lisäksi voisi tarkastella, miten verotuksen oikeudenmukaisuus koetaan eri kulttuureissa ja miten tämä vaikuttaa veromoraaliin ja asenteisiin veronmaksua kohtaan.

Lähteet

Andersson E. Linnakangas E & Frände J. 2016. Tuloverotus. Talentum Media Oy.

Helminen, M. 2016. Kansainvälinen verotus. Helsinki: Talentum Media Oy.

Hallituksen esitys HE 278/1998 vp.

Kallio, H. 2017. Näin toimii talous: Miksi maksamme veroja. Yle. Viitattu 19.2.2024.

Saatavissa [Näin toimii talous: Miksi maksamme veroja? | Ihminen ja yhteiskunta | Oppiminen | yle.fi](#)

Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 1978/627.

Liikuntalaki 2015/390.

Malmgren, M & Myrsky, M. 2017. Kansainvälinen henkilö- ja yritysverotus. E-kirja. Helsinki: Alma.

Niskakangas, H. & Kinuutinen, R. 2022. Henkilöverotus. E-kirja. Helsinki: Talentum Media.

Nykänen, P. 2015. Rajoitetusti verovelvollisen tulon verotus. E-Kirja. Helsinki: Talentum.

Parkkinen, P. 2003. Ajassa liikkuu – Progressiivinen verotus tukee hyvinvointivaltiota. Viitattu 19.2.2024. Saatavissa [yp42003 \(julkari.fi\)](#)

Pulli, S. 2023. Verotuksellisia näkökulmia urheilusponsorointiin. Azets. Viitattu 7.4.2023. Saatavissa [Verotuksellisia näkökulmia urheilusponsorointiin \(azets.fi\)](#)

Tuloverolaki 1992/1535.

Valtiovarainministeriö. Pääomatulojen verotus. Viitattu 29.2.2024. Saatavissa [Pääomatulojen verotus - Valtiovarainministeriö \(vm.fi\)](#)

Verohallinto. 2017. Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen henkilöasiakkaan ulkomaantulosta. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa [Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen - vero.fi](#)

Verohallinto. 2019. Urheilusta saatujen tulojen verotus kansainvälisissä tilanteissa. Viitattu 30.1.2024. Saatavissa [Urheilusta saatujen tulojen verotus kansainvälisissä tilanteissa - vero.fi](#)

Verohallinto. 2020. Verosopimukset. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa [Verosopimukset - vero.fi](#)

Verohallinto. 2021a. Urheilusta saatujen tulojen verotus. Viitattu 18.3.2024. Saatavissa [Urheilusta saatujen tulojen verotus - vero.fi](#)

Verohallinto. 2021b. Yksityishenkilön yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus Suomessa. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa [Yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus - vero.fi](#)

Verohallinto. 2022. Urheilija -näin ilmoitat tulot ja menot verotuksessa. Viitattu 14.5.2024. Saatavissa [Urheilijan verotus - vero.fi](#)

Verohallinto. 2023a. Kilpailupalkinto – meneekö siitä veroa ja pitääkö palkinto ilmoittaa? Viitattu 14.4.2024. Saatavissa [Kilpailupalkinto - vero.fi](#)

Verohallinto. 2023b. Matkakustannusten vähentäminen palkansaajan verotuksessa. Viitattu 19.3.2024. Saatavissa [Matkakustannusten vähentäminen palkansaajan verotuksessa - vero.fi](#)

Verohallinto. 2023c. tulet töihin suomeen -työnantaja ei ole suomalainen. Viitattu 5.2.2024. Saatavissa [Ulkomainen työnantaja - vero.fi](#)

Verohallinto. 2023d. Ulkomainen työntekijä enintään 6 kuukautta Suomessa -voit vaatia myös progressiivista verotusta. Viitattu 7.4.2024. Saatavissa [Progressiivinen verotus - vero.fi](#)

Verohallinto. 2024a. Apurahat. Viitattu 7.4.2024. Saatavissa [Apurahat - vero.fi](#)

Verohallinto. 2024b. Apurahojen, stipendien ja tunnuspalkkioiden verotus. Viitattu 25.4.2024. Saatavissa [Apurahojen, stipendien ja tunnustuspalkintojen verotus - vero.fi](#)

Verohallinto. 2024c. Ulkomailta Suomeen tulevan työntekijän verotus. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa [Ulkomailta Suomeen tulevan työntekijän verotus - vero.fi](#)

Liite 1.

Opas rajoitetusti verovelvollisen henkilöverotuksesta

Sanasto

Ansiotulo: Ansiotuloa on muun muassa palkka, eläke ja sosiaalieläkkeet. Ansiotuloja verotetaan yleensä progressiivisesti, jolloin tulojen noustessa maksettavien verojen osuus nousee.

Luonnollinen henkilö: Luonnollisella henkilöllä tarkoitetaan ihmistä.

Lähdeverotus: Rajoitetusti verovelvollinen maksaa tuloistaan lähdeveroa, jos hän ei esitä progressiivisen verotuksen verokorttia. Luonnollisten henkilöiden palkasta peritään 35 %:n lähdevero. Urheilijat ja taiteilijat maksavat 15 %:n lähdeveroa. Vero ei ole riippuvainen tulon määrästä.

Progressiivinen verotus: Henkilö maksaa veroja suhteessa tulojen määrään. Veroprosentti nousee samassa suhteessa tulojen kanssa. Verojen määrään vaikuttaa kaikki vuoden aikana saadut tulot ja niistä tehdyt vähennykset.

Rajoitetusti verovelvollinen: Henkilöt, jotka eivät ole yleisesti verovelvollisia ovat rajoitetusti verovelvollisia. Rajoitetusti verovelvollinen maksaa veroa Suomeen vain Suomesta saaduista tuloista. Jos rajoitetusti verovelvollinen oleskelee Suomessa yli kuusi kuukautta, hänestä tulee yleisesti verovelvollinen. Tällöin hän maksaa veroa Suomeen kaikista tuloistaan.

Tulo: Tulo voi olla esimerkiksi palkka tai eläke. Varallisuuden tuottamaa tuloa ovat esimerkiksi vuokratulot.

Tulovero: Vero, jota maksetaan valtiolle ansio- ja pääomatuloista.

Vero: Pakollinen maksu yhteiskunnalle. Veroa maksetaan ansio- ja pääomatuloista. Yhteiskunta käyttää verorahoja palveluihin, kuten terveydenhuoltoon, kouluihin, päiväkoteihin ja maanpuolustukseen.

Verokortti: Asiakirja, joka kertoo henkilön veroprosentin. Se kertoo kuinka paljon henkilö maksaa veroa tuloistaan. Verokortin saa verohallinnosta.

Yleisesti verovelvollinen: Henkilö, joka maksaa kaikista tuloistaan veroa Suomeen, riippumatta siitä, mistä maasta tulo on saatu. Henkilö on Suomessa verovelvollinen, jos hänellä on Suomessa varsinainen asunto ja koti tai hän oleskelee jatkuvasti Suomessa yli kuusi kuukautta. Lyhyet poissaolot eivät keskeytä oleskelun jatkuvuutta.

8 Suomalainen tuloverotus

Aikaisemmin Suomessa valtion tuloverotuksessa käytettiin yhteistä veroa. Tällöin verovelvollisen kaikki tulot summattiin yhteen ja niiden perusteella vahvistettiin verovelvolliselle maksettavan veron määrä. Tänä päivänä Suomessa tuloverotusta toteutetaan nettoverotuksena. Tämä tarkoittaa sitä, että ennen verojen maksua verotettavasta tulosta voidaan vähentää kaikki tulojen hankkimiseen käytetyt hankkimis- ja säilyttämismenot (Andersson ym. 2016, 4–5, 12.)

Verotettavat tulot jaetaan tulolajeihin. Tulolaji ilmoittaa, millaisesta tulosta on kysymys tai millainen on ollut etuuden myöntämisperuste. Tulolajeja verotetaan eri tavalla. Tuloveroa käytetään kehittyneissä markkinatalousmaissa, joissa kansalaisten tulotaso on sellainen, että tuloverotus on mielekkäämpi vaihtoehto palveluiden kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi. Kehitysmaissa joudutaan ensisijaisesti käyttämään tulleva ja muita kulutusveroja. (Andersson ym. 2016, 4–5, 12.)

Verotus on kehittynyt viime vuosikymmenien aikana niin paljon, että se on lähes automatisoitunut. Tällä tarkoitetaan sitä, että suurimman osan verovelvollisia ei tarvitse tehdä veroilmoitusta, koska verohallinto saa lähes kaikki verotiedot automaattisesti esimerkiksi työnantajilta, pankeilta ja muilta viranomaisilta. Kuitenkin esimerkiksi rajoitetusti verovelvollisten on tehtävä itse veroilmoitus. (Andersson ym. 2016, 10–11)

Suomessa henkilöt maksavat tuloistaan veroa jo verovuoden aikana. Tällaisella ennakonpidätyksellä kertynyt veromäärä on kuitenkin vain arvioon perustuva summa. Vuoden lopussa verotus tasataan, joko maksamalla henkilölle veronpalautuksia tai vaatimalla henkilöltä jäännösveroa, jonka hän maksaa valtiolle. (Andersson ym. 2016, 10.)

Suomen verolakia sovelletaan vain verovelvollisiin ja tuloihin, joilla on yhteys suomeen. Suomen verotusvalta ei voi kansainvälisoikeudellisista eikä käytännöllisistä syistä ulottua liian pitkälle. Koska verotulot takaavat hyvinvointivaltion toiminnan, suomen tuloverotus pyrkii kuitenkin kattamaan niin laajan alueen kuin mahdollista. Tämän vuoksi myös muualla asuvat henkilöt, joiden tulot ovat jollain tavalla kytköksissä Suomeen, ovat velvollisia maksamaan veroa Suomeen. (Andersson ym. 2016, 64)

9 Rajoitetusti verovelvollinen

9.1 Rajoitetusti verovelvollisen ehdot

Rajoitetusti verovelvollisia ovat kaikki ne, jotka eivät ole yleisesti verovelvollisia. Alle on lueteltu kohdat, joiden täytyy täytyä, jotta henkilö on rajoitetusti verovelvollinen

- Henkilö saa oleskella Suomessa yhtäjaksoisesti enintään 6 kuukautta. Kuuden kuukauden ylittyessä rajoitetusti verovelvollinen siirtyy yleisen verotuksen piiriin. Yli kuuden kuukauden oleskelu ei ole sidottu kalenterivuoteen.
- Henkilöllä ei saa olla vakituista asuntoa tai kotia Suomessa. Varsinaisella kodilla tai asunnolla tarkoitetaan pidempiaikaista asuinpaikkaa ja tietynlaista henkilökohtaisen intressien keskusta. (Verohallinto 2023c.)

Jos henkilö tekee usein työmatkoja Suomeen, se voi vaikuttaa siihen, miten veroja maksetaan. Jos henkilö käy Suomessa keskimäärin vähintään kolme päivää viikossa yli kuuden kuukauden ajan, verottaja voi ajatella, että henkilö asuu täällä jatkuvasti. Silloin hänestä voi tulla yleisesti verovelvollinen Suomessa. Jos oleskelu jää alle tämän ajan, hän pysyy rajoitetusti verovelvollisena. Verottaja arvioi verovelvollisuutta aina tapauskohtaisesti, eli katsotaan koko tilannetta. Arvioinnissa otetaan huomioon esimerkiksi se, onko henkilöllä oma asunto Suomessa vai yöpyykö hän työmatkojen aikana hotellissa. (Verohallinto 2023c.)

9.2 Yleisesti verovelvollisuuden jatkuvuus ja sen katkeaminen

TVL1992/1535, 11 § Mukaan yleisen verovelvollisuuden edellytyksenä on yli kuuden kuukauden jatkuva oleskelu Suomessa. Tilapäinen poissaolo ei estä oleskelun jatkuvuutta. Laista ei kuitenkaan ilmene, kuinka pitkä poissaolo voidaan katsoa tilapäiseksi. verotuskäytännössä yli kahden kuukauden yhtäjaksoinen poissaolo Suomesta on yleensä katkaissut oleskelun jatkuvuuden. (Verohallinto 2023c.)

Annetaan esimerkki aiheesta

Muusikko oli asunut Suomessa seitsemän kuukautta ennen kuin muutti Norjaan. Asuaan Suomessa hänestä tuli yleisesti verovelvollinen. Tämä tarkoittaa, että hänen täytyy maksaa kaikista tuloistaan veroja Suomeen. Kahden ja puolen kuukauden kuluttua muusikko palaa takaisin Suomeen. Tällöin muusikosta tulee rajoitetusti verovelvollinen, koska kuuden kuukauden sääntö alkaa taas alusta. (Verohallinto 2023c.)

Kun verottaja arvioi henkilön oleskelua, se katsoo, kuinka paljon aikaa vietetään Suomessa ja kuinka paljon muualla. Myös se, mitä tapahtui ennen kuin henkilö lähti pois Suomesta, vaikuttaa verotuspäätökseen. Ratkaisuun vaikuttaa esimerkiksi se, onko henkilöllä yhä asunto Suomessa poissaolon aikana tai jatkuuko hänen työpaikkansa Suomessa. Jos henkilöllä on Suomessa varsinainen asunto tai koti, se, että hän on välillä poissa Suomesta, ei muuta verotusta. Yleinen verovelvollisuus jatkuu niin kauan kuin henkilöllä on Suomessa varsinainen asunto tai koti. (Verohallinto 2023b.)

Jos henkilö työskentelee Suomessa viikolla ja palaa viikonlopuksi perheensä luokse toiseen maahan, oleskelua Suomessa ei katsota katkenneeksi. Tämä tarkoittaa, että hän on edelleen yleisesti verovelvollinen Suomessa. Jos henkilö käy Suomessa vain päivisin töissä, mutta ei yövy täällä, oikeuskäytännön mukaan jatkuvaa oleskelua ei synny. (Verohallinto 2023b.)

10 Verotus

10.1 Lähdeverotus

Rajoitetusti verovelvollisia verotetaan lähdeveroperiaatteen mukaan. Ennen lähdeveron perimistä tulosta vähennetään tiettyjä vähennyksiä. Vähennys tarkoittaa rahamäärää, joista ei peritä veroja.

Lähdeveron vähennykset, kun lähdeveroprosentti on 35:

- jos tulo on saatu kokonaisen kuukauden aikana, vähennetään 501 euroa kuukaudelta
- jos tulo on saatu lyhyemmältä ajalta kuin kuukausi, vähennetään 17 euroa päivää kohden
- vähennyksen maksimimäärä on kuitenkin saadun tuon määrä. (LähdeVL1978/627, 6 §.)

Alla oleva taulukko 1 havainnollistaa lähdeverotusta ja vähennysten merkitystä verotuksessa.

Kuinka paljon vähennetään	Milloin vähennetään
510 euroa	510 euroa vähennetään, Kun töitä on tehty kokonainen kuukausi. Esimerkki: kuukauden palkka on 1000 euroa. Verotettava tulo on 490 euroa (1000–510 euroa)
17 euroa	17 euroa vähennetään, Kun töitä on tehty vähemmän kuin kuukausi. Esimerkki: Tulot on saatu 10 päivältä, Vähennys olisi 170 euroa (10x17 euroa) 10 päivän palkka: 1000 euroa. verotettava tulo on 830 euroa (1000–170)
sekä 510 euroa että 17 euroa	Molemmat vähennykset voidaan tehdä, jos henkilö työskentelee kokonaisen kuukauden lisäksi vajaan kuukauden. Esimerkki: Henkilö työskentelee kuukauden ja 3 päivää. kokonaisesta kuukaudesta vähennetään 510 euroa. 3 päivästä vähennetään 17 euroa päivältä
esimerkiksi 300 euroa	Kun tulosi kuukaudelta on 300 euroa. Vähennyksen määrä on 300 €. Vähennyksiä ei voi saada enempää, mitä tulon määrä on.

Taulukko 1. Lähdeverotus

Alla olevan kuvion 1 esimerkki havainnollistaa Lähdeverotuksen, kun lähdeveroprosentti on 35.

Kuvio 1. Lähdeverotus kokonaisuudessaan

Käydään lähdeverotus läpi vielä taulukossa 2.

Esimerkki lähdeverotuksesta

Henkilö oleskelee Suomessa kuukauden ja 10 päivää ansaiten yhteensä 1000 €. Ennen 35 prosentin lähdeveron maksamista, vähennetään tuloista vähennykset.

1. kuukauden ajalta vähennetään 510 euroa:
2. Kymmeneltä päivältä vähennetään 17 € päivältä
 - $17 \text{ euroa} \cdot 10 \text{ päivää} = 170 \text{ €}$
3. vähennetään vähennykset ansiotulosta
 - $1000 \text{ €} - 510 \text{ €} - 170 \text{ €} = 320 \text{ €}$
 - Verotettava tulo on 320 €

Lasketaan vero

Verotettava tulo: 320 €

veroprosentti 35 %

veron määrä = verotettava tulo * veroprosentti/100

veron määrä = $320 \text{ €} \cdot 35/100$

veron määrä = $320 \text{ €} \cdot 0,35$

Veron määrä = 112 €

Henkilö maksaa veroja 112 €

Henkilön nettotulo on $320 \text{ €} - 112 \text{ €} = 208 \text{ €}$

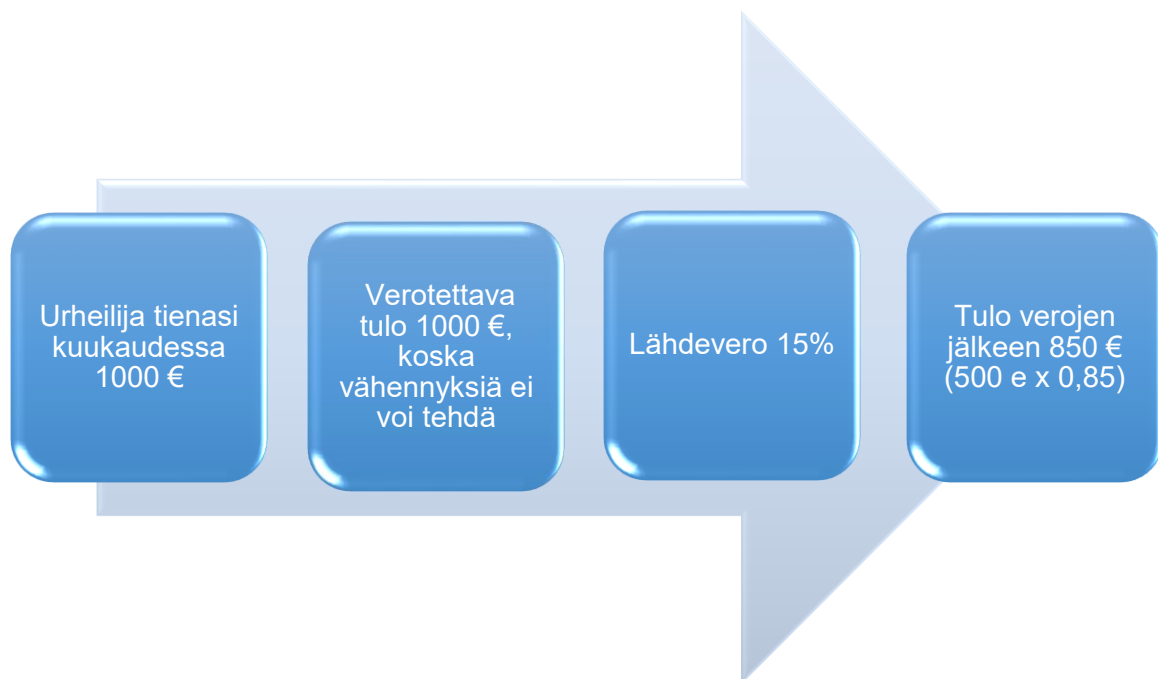
Tämän lisäksi henkilö saa vähennykset (680 €) käyttöönsä

Henkilön tulot verojen jälkeen on $208 \text{ €} + 680 \text{ €} = 888 \text{ €}$

taulukko 2. Lähdeverotus käytännössä

Taiteilijoita ja urheilijoilta peritään 15 prosentin lähdevero (LähdeVL1978/627, 7 §). Lähdevero peritään riippumatta siitä, maksetaanko tulo urheilijalle vai esimerkiksi urheiluseuralle. 15 prosentin lähdeverotus ei oikeuta vähennyksiin. (Verohallinto 2019b.)

Kuviossa 2 havainnollistetaan urheilijan lähdeverotusta.

Kuvio 2. Taiteilijoiden ja urheilijoiden lähdeverotus

10.2 Lähdeverokortti

Suomeen tuleva ulkomaalainen työntekijä voi hakea itselleen lähdeverokorttia verohallinnolta. Jos henkilön käytössä on lähdeverokortti, työnantaja tekee palkasta ensin lähdeväähennykset ja vähentää vasta sitten 35 %:n lähdeveron. Myös taiteilijat ja urheilijat tarvitsevat lähdeverokortin, johon on merkitty lähdeveron määrä. (Verohallinto 2023b)

Lähdeverokorttia hakiessa henkilön on toimittava seuraavasti:

1. Lähdeverokortin hakeminen

- Täytä lomake 5057.
- verokorttiin voidaan merkitä lähdeverovähennys. Tällöin työnantaja voi vähentää lähdeverovähennykset tuloista ennen verojen maksamista.

2. A1 todistuksen esittäminen

- Jos henkilö tulee EU- tai ETA-maasta, Iso-Britanniasta tai Sveitsistä, hän voi saada asuinvaltiostaan A1 todistuksen.
- A1 todistus kertoo, että henkilö kuuluu asuinvaltion sosiaaliturvaan.
- A1 todistuksen avulla henkilöltä ei peritä vakuutusmaksuja.
 - Jos henkilöllä ei ole A1 todistusta, työnantaja perii verojen lisäksi eläke- ja työttömyysvakuutusmaksut.

3. Asuinvaltiossa saatujen tulojen esittäminen

- Asuinvaltiolla on yleensä oikeus verottaa henkilöä ulkomaista saaduista tuloista.
- Toimittamalla asuinvaltioon todistuksen palkasta ja perityistä veroista, asuinvaltio poistaa kaksinkertaisen verotuksen. (Verohallinto 2024a.)
- Asuinvaltio on maa, jossa henkilö asuu pysyvästi ja jolla on vahvimmat siteet.

10.3 Rajoitetusti verovelvollisen progressiivinen verokortti

Rajoitetusti verovelvollinen voi valita myös progressiivisen verotuksen. Tällöin henkilö maksaa veroa suhteessa tuloihinsa. Veroprosentin suuruuteen vaikuttaa kaikki saadut tulot ja vähennykset, mitkä henkilö saa verovuoden aikana. Progressiivista verotusta varten henkilön on hankittava rajoitetusti verovelvollisen verokortti. Verokortin voi hakea, jos oleskelee Suomessa enintään 6 kuukautta ja asuu:

- EU-maassa
- Norjassa, Liechtensteinissa tai Islannissa

- Valtiossa, jonka kanssa Suomella on verosopimus. (Verohallinto 2023b.)

Progressiivista verokorttia hakiessa henkilön on täytettävä alla mainitut kolme lomaketta

1. Suomalainen henkilötunnus, Suomessa tilapäisesti oleskelevan ulkomaalaisen rekisteri-ilmoituslomake

- Ensimmäisellä lomakkeella (lomake 6150), haetaan suomalaista henkilötunnusta. Se on pakollinen, kun haetaan progressiivista verotusta.
 - Lomake löytyy verohallinnon sivuilta.
- Lomake allekirjoitetaan myöhemmin verotoimistossa, jossa henkilön täytyy asioida henkilökohtaisesti.

2. Rajoitetusti verovelvollisen verokorttilomake

- Toisella lomakkeella (lomake 5057) haetaan rajoitetusti verovelvollisen verokorttia.

3. Vaatimus ansiotulojen progressiivisesta verotuksesta.

- Kolmannella lomakkeella (lomake 6148) haetaan progressiiviseen verotukseen.
- Ilmoita lomakkeessa kaikki vuoden aikana Suomesta ja asuinvaltiostasi saadut ansiotulot sekä vähennykset, jotka kohdistuvat ansiotuloihin.

4. Ajanvaraus verotoimistoon

- Henkilön täytyy käydä verotoimistossa, jotta hänet voidaan tunnistaa ja jotta voidaan myöntää henkilökortti.
- Verotoimistoon täytyy ottaa mukaan seuraavat asiat:
 - täytetyt lomakkeet
 - voimassa oleva passi tai henkilökortti (ei ajokortti) sekä voimassa oleva viisumi silloin, kun sellainen vaaditaan
 - kopio työmääräyksestä tai työsopimuksesta
 - kirjallinen selvitys työnantajalta Suomessa työskentelystä, jos työsopimuksessa ei mainita seuraavia asioita:
 - Työnantajan tiedot

- työn tilaaja Suomessa
- Työntekijän koko nimi ja syntymäaika
- työsuhteen kerto ja työskentelyaika Suomessa
- työntekopaikka ja lyhyt kuvaus työstä. (Verohallinto 2024b.)

Kaikki tässä oppaassa esitetyt lomakkeet löytyvät verohallinnon [www-sivuilta](http://www.sivuilta).

Lähteet

Andersson, E. Linnakangas, E & Frände, J. 2016. Tuloverotus. Talentum Media Oy.

Lakirajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 1978/627.

Minilex. Mitä tarkoitetaan oikeuskelpoisuudella ja oikeustoimikelpoisuudella. Viitattu 17.8.2024. Saatavissa [Mitä tarkoitetaan oikeuskelpoisuudella ja oikeustoimikelpoisuudella? - Minilex](#)

Nieminen, M. 2017. Tulovero. Tieteen termipankki. Viitattu 22.5.2024. Saatavissa [Oikeustiede:tulovero – Tieteen termipankki](#)

Tuloverolaki 1992/14535.

Verohallinto. 2019a. Mikä on verokortti. Viitattu 22.5.2024. Saatavissa [Mikä verokortti on? - vero.fi](#)

Verohallinto. 2019b. Urheilusta saatujen tulojen verotus kansainvälisessä tilanteessa. Viitattu 9.5.2024. Saatavissa [Urheilusta saatujen tulojen verotus kansainvälisissä tilanteissa - vero.fi](#)

Verohallinto. 2019c. Verotettavat tulot jaetaan ansio- ja pääomatuloihin. Viitattu 22.5.2024. Saatavissa [Tulot - vero.fi](#)

Verohallinto. 2022. Rajoitetusti verovelvollisen osingot, korot ja rojaltit. Viitattu 18.4.2024. Saatavissa [Rajoitetusti verovelvollisen osingot, korot ja rojaltit - vero.fi](#)

Verohallinto. 2023a. Ansiotulot. Viitattu 22.5.2024. Saatavissa [Ansiotulot - vero.fi](#)

Verohallinto. 2023b. Progressiivinen verotus vai lähdevero. Viitattu 9.5.2024. Saatavissa [Rajoitetusti verovelvollisen verokortti - vero.fi](#)

Verohallinto. 2023c. Yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus sekä verosopimuksen mukainen asuminen -luonnolliset henkilöt. Viitattu 18.4.2024. Saatavissa [Yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus sekä verosopimuksen mukainen asuminen - luonnolliset henkilöt - vero.fi](#)

Verohallinto. 2024a. Tulet Suomeen töihin – työnantaja on suomalainen. Viitattu 31.5.2024. Saatavissa [Suomalainen työnantaja - vero.fi](#)

Verohallinto. 2024b. Ulkomailla asuva työntekijä enintään 6 kuukautta -voit vaatia myös progressiivista verotusta. Viitattu 22.5.2024. Saatavissa [Progressiivinen verotus - vero.fi](#)

Veronmaksajat. 2023. Kansainvälinen verotus. Viitattu 22.5.2024. Saatavissa [Kansainvälinen verotus - Veronmaksajain Keskusliitto ry \(veronmaksajat.fi\)](https://www.veronmaksajat.fi/)